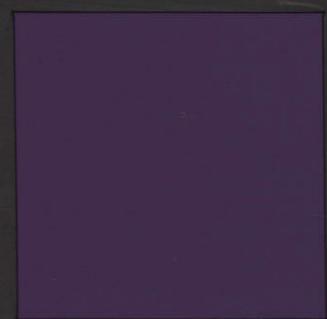
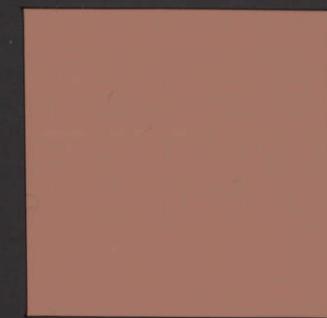
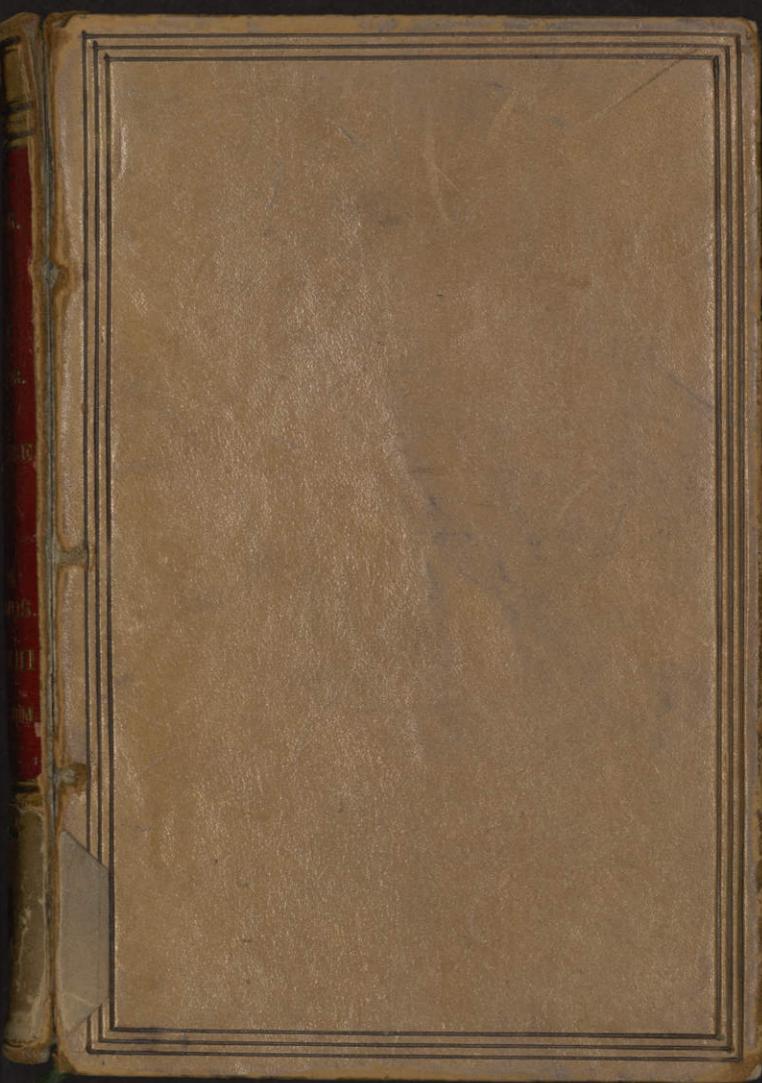

colorchecker CLASSIC

mm

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
(cm)

x-rite

SPECIUM
CHRISTIANOR.

1486

JO GERSON

ALPH. DIV. AMOR.

1493

BONAVENTURE

DYALOGUS

1497

JO GERSON

DONAT. MORALIS

INNOCENTII III

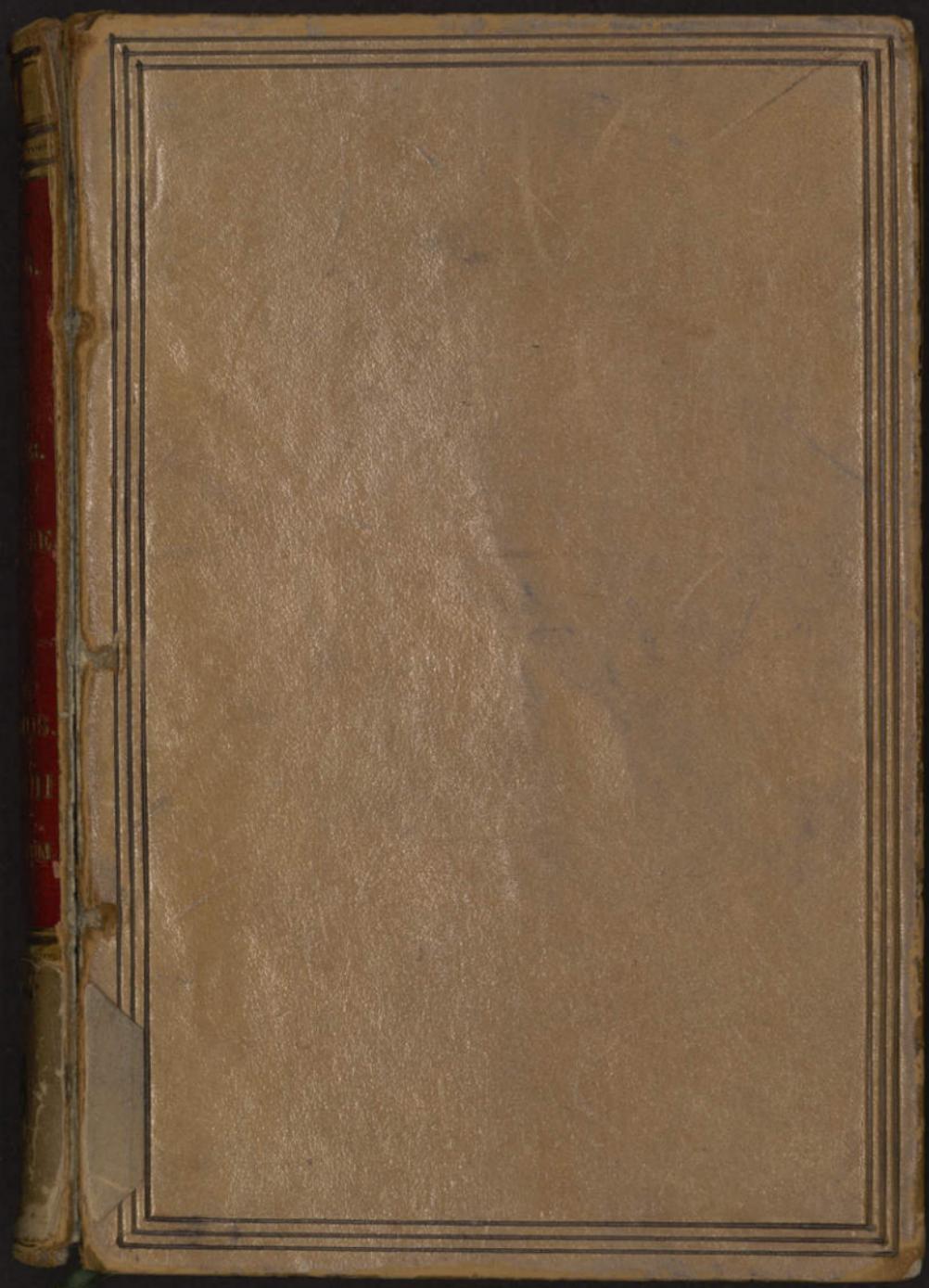
DE

VILIT. CONDEF. HUM

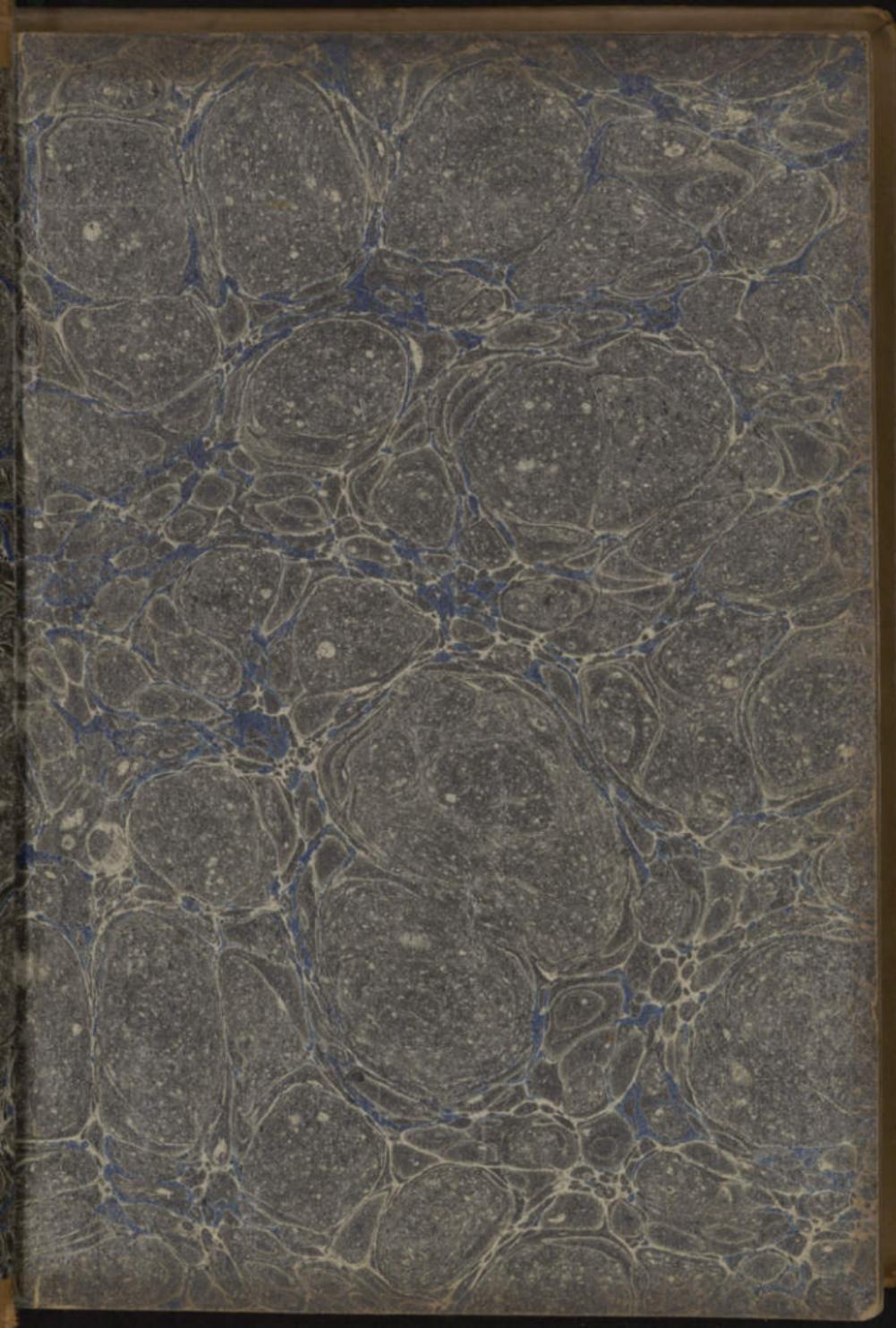
1495

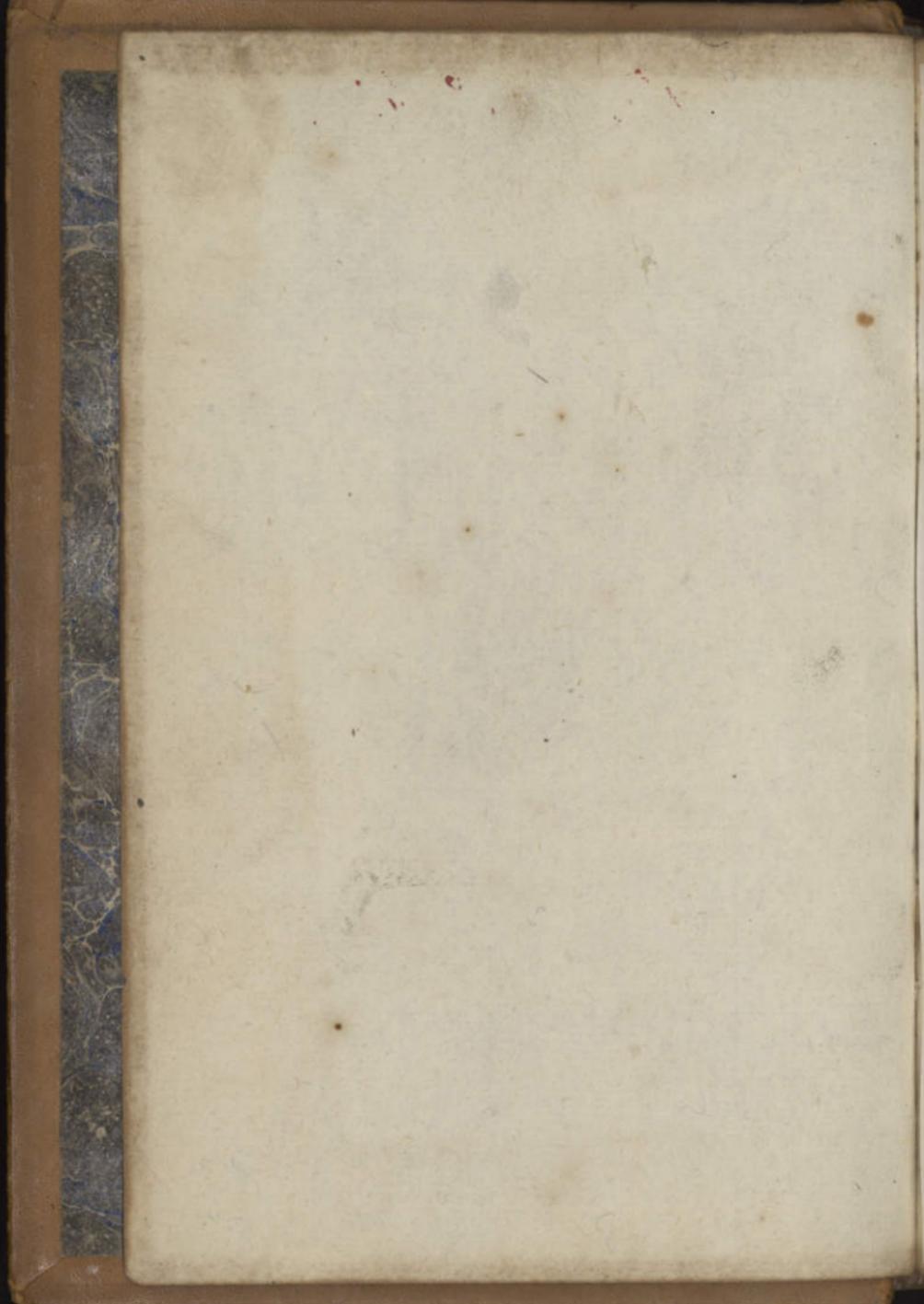
8/25

3

~~2808P~~

Inc 706

WATTON, J.- Specumum christiani,
Paris, G. Mittelhus, 1496

Pell 10641

Alphabetum divini amoris,- Paris, G.
Mittelhus, 1493

GW 1563

BONAVENTURA, S.- Dialogus [Soliloqui-
um].- Paris, G. Marchant, 1497.

GW 4692

GERSON, J.- Donatus moralisatus.
[Paris, G. Mittelhus, c. 1496-1500]

Pell 5172

THOMAS AQUINAS.- De Vitiis et virtuti-
bus.- [Paris, G. Mittelhus, c. 1493]

Pell 991

INNOCENTIUS III.- De miseria humanae
conditionis.- Paris, P. Levet, 1495.

Pell 6296

MOLITORIS, U.- De Lamiis.- [Paris, G.
Mittelhus, c. 1496-1500].

C 4341

Polain 2763

Two 30c

TON 1.- Specimens of literature

Brix G. Mifflin 1486

Petty 1064

Specimens giving some - Brix G.

Letters 1486

GA 156

MANUFACTURE 2.- Difficulties [Political]

[] - Brix G. Letters 1483

GA 1483

SON 1.- Domestic manufactures

Brix G. Mifflin 1486-1500

Petty 2185

CANS AND TINS - De Villiers et al 1486

[] - Brix G. Mifflin 1486

Petty 281

HOMELIES III. - De meister's journal

cont'd - Brix G. Mifflin 1486

Petty 256

PICTURES 6.- De pennis - [Brix G.

Mifflin 1486-1500]

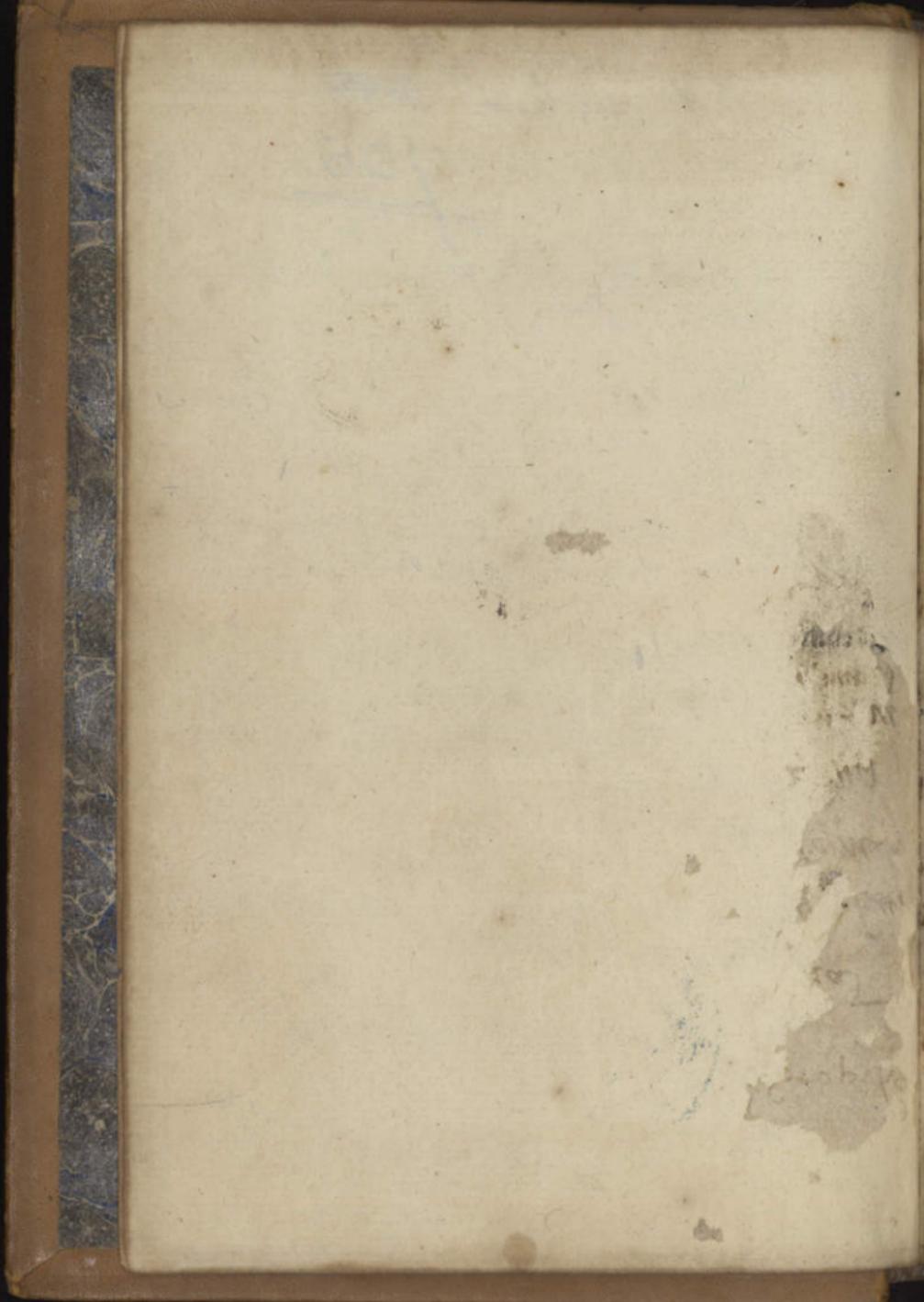
GA 1481

Posters 242

XV. eine
stück n° ~~457~~

706

~~7~~

Joh. Genou.

2^a p[re]lia

57.

D honorem

o[pt]ipotentis dei aliquos modos et
vias pro eleuatione mentis in
deum propone scribere. Et quis
hoc non sit currentis neque volenter: sed de misere-
re tuis: non cum dei adiutorio habitis exercitiis
et modis multo faciliter potest se quis eleuare.
Unde primo sciendu[m] quod diuersi diuersas po-
nunt dispositiones Beat[us] Anselm[us] in suis
meditationibus incipit per viam timoris. Et
hec est via i[n]choatiua. Beat[us] Dyonisius ponit
tres vias scilicet purgatiua: quod primo homo mun-
dat conscientia sua per penitentiā. Tria illumi-
natiua: scilicet qua se homo accedit in amore dei
per memoriam et gratitudinem beneficiorum dei quod
sicut dicit. Agnus in meditationibus suis. Ad
deum diligendu[m] nichil tantum valet sicut benefic-
iorum eius frequens meditatio. Tertia est uniti-
ua: qua homo per amo[rem] osa cognitione et adhesi-
onem unius sumo bono: congratulando p[er]fectionibus
suis: et totum se ei in time subiecto propterissima
voluntate. Beat[us] benedict[us] ponit viam i[n]structi-
ua. Abbro gregorii elicit modus expositiūus
Hercassien dicit quod oportet. Primum medi-
tari quod inducit timore. Secundo quod provocat inimici-

ij

M. 7 fol 1

tationē et virtutē sc̄tōꝝ. Tertio ea q̄ īducūt sp̄e
futuroꝝ et gaudia sc̄tōꝝ. Itē Jo. Berson cā
cellari⁹ parisien⁹ dicit q̄ ad dei timorē puen
tur: p̄ op̄ūctionē: admiratiōnē: et exaltatiōnē.
Bonauētura dicit q̄ ad h̄ valēt tria. sc̄z di
uīna reuerētia orōnū suffragia et beniuolētia
h̄ est q̄ homo reputet se ī dignū tot et tāta be
neſcia a ſūmo bono pcepisse. off. r̄s bonāpo
lūtātē ſuā ad gratitudinē oīm. Btō Jeronim⁹
mo potest ascribi vita peregrinatiua. h̄ est
q̄modo dñs ielus ī h̄ mudo vitā duxerat tāq̄
peregrin⁹. Btō Am. via p̄paratiua. Frāci⁹
ſco: via compaſſiua. Bernardo. via affectiua.
Aug⁹. ſuplatiua. Hugoni: oratiua. Gregorio
erlatiua. ¶ Est tñ ver q̄ q̄libet eoz plures
vias habuit. Sz he q̄li exemplarit eis ascribi
p̄te ſunt. Et q̄r diuersi amatores diuersis
mouent modis ideo diuerſe hic ponunt vie.
In generali tñ ſciēdū est q̄ volens videre
dilectū ſuū. Iesū. Prīmomundet oculos ſi
ſūt turbidi aut tepidi. Et hec est via purga
tiua: deī te ſi ſūt tenebre: accēdat lucernā vt
clare ipſū uideat: et hec est via illuminatiua.
Deīde appropinq̄t: et p̄ reuerētia p̄cidet āte
pedes ei⁹: et deīcepſ eleuat a dilecto porreſ
cta ei manu. Deīde ſuſcipit ad osculū pacis

Deinde assabili est ei loquitur cupit sp monere cū
eo: liqscit in ei p̄sentia: laguescit in ei absē
tia: q̄nt: vocat suspirat: uentū deruoteneret:
in ei amore ardet: alta fastidit. soli illi ache
rere volēs: et hec est via vnitua. Et post lōgū
tempus in eo q̄erat: ita ut in pace fact⁹ sit loc⁹
ei. Ex his et alijs possunt elicī quīdecim vie
pcedētes in amore dei et scdm̄b erūt qui dec̄
capitula de doctrinis utilib⁹ ad eleuationē
mentis in deū. Et hoc de prohemio.

Sequitur tabula.

Inchoatiua.	Comparatiua.
Purgatiua	Lompasitiua.
Illuminatiua:	Affectiuā.
Instructiuā.	Superlatiuā.
Vita. Imitatiua.	Vita. Oratiua.
Exemplatiua.	Unitiuā.
Admiratiua.	Exultatiua.
Peregrinatiua.	

De via ichoatiua Anselmi de doctrinis.

Timore seruili
pcedit filialis. Plures enim i cipit/
tes declinare amalo et facere bonū i cipiūt a
timore: Ideo hec via dicitur ichoatia. De hac via
habet ihero. Siue comedo siue bibo siue qd

alid facio: sp̄ resōat hec vorū aure mea. Sur-
gite mortui ad iudicium. Et i vita patrū hēt
te helya monacho q̄ sp̄ timuit tria. s. in hora
mortis: occursū demonū: deductioez ad iudicium
et sētētiā iudicij. ¶ De hac via dīcā selm⁹. O
lignū aridū et nūs ignib⁹ dignū. qđ rūndeb⁹ i
die illi: qñ exigeat a te ad ictū ocli oē tpsvi//
uēdi tibi accessū q̄mō a te fuerit exp̄sum. et
Et q̄z uis m̄lta ī cutiū timore tñ p̄ exēplo po
niū hec tabl'a scđz ordinē alphabetū. ¶ Alta
rūstabilitas mūdi. q̄ hō nūqz i eodē statu p//
manet et nescit an amore v̄l' odio dign⁹ sit. Si
ei reliqret eū dñs ad ictū ocli: statū diabol⁹
eū sbūteret. ¶ Bellū p̄pe carnis mūdir dia
boli. adūl⁹ sp̄z hois. ¶ Lotidiana fragilitas
et negligētia resistēdi penitēdi et pficiendi.
¶ Diuīa seueritas q̄ apparuit ī casu lucife/
ri i piclitatiōe mūdi p̄ diluuiū. et. ¶ Erit⁹
dubi⁹ de hac vita q̄ nēo scit vbi qñ et quō mo
riet an bene v̄l' male. ¶ futur⁹ iudicium: vbi e/
rit iudicij fallibilis: effugabilis: iflexibilis.
Nemo pōrēū fallere aut effugere nec a sūia
appellare. ¶ Grauitas penaz purgatoriū q̄
scđm Aug⁹. excedūt oēm penāhui⁹ mundi
¶ Horror demonū et pēaz ifernī. ¶ Ignis ī
extinguibilis. ¶ Karissimoz ciuiū celi ppetus
sepa⁹. ¶ Lact⁹ iwlulat⁹ sine isolatōe. Ma/

pia strictitudo iuxta psalmistā Sic oues ī ifer/
 no positi sūt. Noticia z p̄fusio suoꝝ p̄cōꝝ
 diū sui z oīm q̄ sūt ī totomūdo. Peipe
 tuitas p̄eaz iferni: qz ī iferno nulla ē redēp^o
 Quietis z sp̄i ppetua obla^o. Ratiōis ob
 stina^o ī malo q̄ nō vlt de cetero bonū. Sirī
 dor dētiū p̄ augustia. Tētio et captiuitas:
 q̄ nec p̄t de locomoueri q̄n velle. Uer/
 mis p̄cīe de omisssis et scādal. Xp̄e redēp/
 tor p̄le q̄ sum^o cā tueviene p̄das nos illa die

Ostqu am hō tot frori/
 b^o mortis: iu/
 dich. et iferni p̄turbat^o incipit timere:
 tūc arguit sepe sic ī leipo. Quicūq̄ peccauē
 tit mortalit. at oportet cū dānari: aut lamēt^o
 purgari: sed ego peccauī mortalit ḡ oportet
 me dānari: aut lamēt^o penitētie purgari. S^z
 q̄ dāna^o est ppetua et purgatio tpalis. volo
 igit agere penitētiā iten q̄ tēp^o michi vacat.
 Recogitabo igit oēs anos meos ī. a. a. m. et
 q̄tū telectat^o sū delicijs: tm me affligā pnē
 tormentū scđ illāviāpōt hō. x. p̄cepra at
 q̄tvoluerit z dicat. O p̄mitissie: ego sū ille
 pdig^o q̄ hec z tuāpietatē p̄misī. et ita i grāt^o
 sui q̄ me īnocētē creasti: et ego me despauī.
 Lup me crucif^o et hūiliar^o et ego me ex^o

altaui. Tu nudat⁹. ego auar⁹. tu amaricat⁹:
ego delicat⁹. Tu felle potat⁹ ego c^pula gnat⁹
Tu tor⁹ laboriosus. ego oīno accidiosus Tu
pūmīc⁹ exorasti: ego iūmīcos τ aīcos odiūs.
Siquid faciā. Nūqd desperabo. Ubi est illud
Nolo mortē pectoris. Ferrū vitrū. aut specu-
lū cū rubiginosū est. purgat⁹ τ ego p viā pur/
gatiuā lima p tritiois p fessiois τ latissatiois
me purgabo. Sicut me exaltaui: ita ero ob/
pbrū hoīm τ abiectio pleb. Cōtra auariciā
abrenūtiabo ppetatib⁹ meis τ voluptates
afflīgāme ienijs vigilijs fame τ siti. Pur/
gabo me p tria scz p gemitū oratiois: p ignē
tuo p passiois p ardore tue caritat⁹ Eryt lati⁹
hec via purgatiua appareat. videat hec tab/
ula scdm ordinē alphabeti.

Pecca⁹ et debet dolere.
Amicicia dei amissa.
Bonitate dei contempta.
Consensu et culpabilis vita.
De Dilapsu tpis τ viriū corporis τ ase:
Excessu pceptor⁹ dei ecclie τ superior⁹
Fragilitate rīsistēdi pētēdi τ pficiēdi
Braui negligētia laborandi. orandi.
meditandi. legendi. τ c.
Habitu et coluetudine ex frequenti
intentione peccandi.

In gratitudine qua iter et iter
 De sibi dimissa renouavit.
 Petor et volere Karitat extintio p̄ q̄cūq̄ peccata
 Laxatione timoris dei: q̄ contra tam
 magnū dñm tam magna et horribilia
 peccata cōmittere presumpit.
 Per Misericordie implorationem
 Noue vite assumptionem
 Orationum suffragia
 Passionis christi interpositionē
 Quassationē. i. austētate penitētie
 Rejectionem honoris voluptatum
 et delectationum.
 Sanctorum intercessionem.
 Lēporis utile expensionem
 Voluntatis p̄ p̄ie abrenūtiationem.
 Xpi benignitatē qui non vult mortē
 p̄ p̄tōris sed magis suerat et vivat
Vrgata sc̄ientia: iāaptior
 Unū sp̄culū purgatū p̄t pl̄ reuce
 re. Sequit̄ s̄ nūc via illuminatiua: quia hō tā
 sc̄ipit videre et cognoscere dilectū suū quem
 p̄t prop̄ rubiginē p̄tōr videre nō poterat.
 Unū q̄rit. Quis est dilect⁹ me⁹ R̄det. Ipe ē
 q̄ michi tot et tāta bñficia p̄tulit qd̄ s̄ possiblē

eēt ab ei⁹ laude ⁊ ḡtiaꝝ actioꝝ nūq; cessare de
berē. Hāc viꝫ ā illuminatiꝫa Dauid hūit cū i
psalmo ait. Bñdīc aia mea dño: ⁊ oia q̄ itra
me sūt noi sc̄tōei⁹. Lōsiteradū tñ est q̄ nō
p̄ncipalit dekem⁹ deū diligere p̄p̄t bñficia sua
s̄z p̄p̄t imēsā suā bonitatē ⁊ p̄p̄t sei⁹pm. Siē
enī p̄p̄t lumē nō videt res finalit̄: s̄z mediate
luīc videt clariꝝ occasiōalit̄. Siē illa via dī
illumiata: q̄z accēdit puocat et illuminat oēm
hoīez ad teū diligēdū. Un̄ ber. Tot bñficia
p̄tulit michi dē⁹ qđ si p̄siterarē ⁊ si vñ⁹ ruffie⁹
michi fecissz: tenerer eū diligere. Quid igit
repēdā sumo amatori de suis bñficijs. Lerte
gras agā ⁊ p̄mēorabo q̄z tū potero. Un̄ de hac
ḡtitudie ⁊ via illuminatiꝫa videat seq̄uis tabla

Ratiōs. Iscđz alphabetū.
s tibi ago sume de⁹
de. Ardētissimo amore tuo q̄ crea
sti me nichil mei idigēs. q̄r me carere poteras
q̄r nichil tibi sū vt̄lis: s̄z ex tua bōitate etna
pt̄cipasti michi eē vivere ⁊ intelligere: et ad
imaginē tuā me formasti. Beīgnissia icar/
natiōe tua ⁊ redēptiōe. Tu es enī ille rex re
gū q̄ sedes sup̄ cherubiz⁹ itueris abyssos: q̄
p̄p̄t nr̄az salutē: nr̄os defect⁹ assūpsisti: paup/
itatē: famē: sitū tristiciā ⁊ dolores. ⁊c. Infris

visus es et cū hoīb⁹ duersat⁹ es. Et delicie
 nte ecē cū filijs hoīz. Un⁹ hec. Nō ex n̄ris me
 rit⁹: s̄ ex tua eterna bonitate. Quātas blasphe
 mias: irrisiōes tormenta: p nob sustinuisti. nō
 coacte: s̄ libet et volūta. et n̄ solū libet s̄ tardet
 Posas nos p p̄t p̄ctā nr̄a i nichilū redigere
 ac ēte alios hoīes inočetes creare: s̄ bōitate
 tua nos hēre voluisti imo p nob tāta sustinuisti
 q̄ si te odires et nos diligeres exaltādo Quid
 meli⁹ do et qd̄vili⁹ p̄ctōre q̄ cane prior ē et illu
 dit p̄ctōre. Lōf idētia q̄ nos vi s̄ hēre ad te:
 p̄ez ei te hortar⁹ vocare lutū et cinerē et petrē
 moēs: ut hēas occasiōes dādi delctar⁹ ei i nr̄a
 salute: et das nob plura q̄ ex p̄igritia petim⁹. et
 q̄to plura das: tato pl⁹ hēs. Dōis michi p̄/
 sit⁹ Dedisti ei mihi h̄ corp⁹ hāc aīaz: et vites
 corporis et aīe. Angl⁹ p custode. Dyabol⁹ ei me
 millecies obruer potuiss⁹: nisi ille me defēdiss⁹
 Et breuit̄ oīa q̄ hēo dedisti mihi i p̄e ei es de⁹
 me⁹ q̄ mercav̄ es me. In e⁹ p̄tāte me⁹ flat⁹ exi
 stit. quē cū aufers reūtor i pluierē. Educatōe
 dedisti ei michi laboriosos parētes: q̄ me suis
 labōib⁹ educauerit et nutriēt et n̄ neglexerit.
 Produxisti p̄tēmēa. i frumēt⁹ carnib⁹ et p̄isci
 b⁹ ac alijs q̄b⁹ educat⁹ sūvsg ad hoc tps. et
 fide et lacmēt⁹: q̄ dedisti me nasci i t̄pianos
 nō p patrē pagani: aut in deū. sed baptizari:

et alij sacramētū adiuuari. qd̄ tua amarissim
morte efficaciā meruisti; et specialiter de h̄ sa-
cratissimo sacramēto corporis et sanguis tui
in q̄ manes nobiscū vslq ad resūmationē sc̄l
Et tm̄ ecclesiā diligis: ut psecutiōes nobis-
cas tibi fieri dicas. clamas de celo. Saule
saule qd̄ me persequeris. ¶ Gratuita tolle
ratiōe in pctis et renocatiōe. Dissimulasti enī
pctamea: nō me demergādo ad iferos trahēto
iz expectasti vocasti p̄ inspirationē ad penitētiā
p flagella: p̄ ifirmitates: psecutiōes p̄ corre-
ctiōes: p̄ pdicatiōes: p̄ horrōre mortis: iudi-
cij et iferni: et nō cessasti donec orōne orare.
Hylaritate patna q̄ me ad penitētiā cū gau-
dio suscepisti sicut filiū pdigū et renouasti:
remisisti michi delicta om̄issā et de bōis om̄issis
sis dedisti michi displicētiā pctōz: abstulisti
occasiōes recidivādi: redisti grām p̄merēdi:
et spē p̄grediēdi. ¶ Iteratiōe grē: qz recidi-
uitē itez suscepisti: et itez ī ḡtitudinē remi-
sistī: nec posuisti grē tue īminū. ¶ Karissimo
dono spūsceti qd̄ michi in sac̄mētū imūdo et u-
digno om̄unicasti. ut me purgaret illi. mina-
ret et caritate iflāmare. ¶ Liberatiōe a sc̄l
ut p̄ itroitū religiōis fugere occasiōes pctōz
cū loch̄ mei mortui sūt forte in pctis suis: q

hāc grām nō p̄ceperūt. Heu q̄t sūt dānati in
 iferno q̄ minora ⁊ pauciora pctā p̄misérūt q̄
 ego: nō surrexerūt. Et quot meliores me ad
 hoc in sclo sūt iuoluti: diuersis occasionib⁹
 pctōz: honorib⁹ vñanis voluptatib⁹: diuitijs
 trenis. Quid in me iuuenisti: q̄ dedisti mihi
 pēnas sicut colubrī volare de sclovbi sortes
 et iniqtates: p q̄b⁹ tibi grās specialiter ago
 Misericordia spāli: q̄ custodisti me a mlt̄ pc̄s
 q̄ circa me fuerūt atēptata: adlteria: homīci/
 dia. et alia q̄ nō euasissē nisi tu me retraxisses
 Et q̄ de tristitia sepe absorpt⁹: de tua misa nō
 despici: sepe isolat⁹ es me diuisis vocatiōib⁹
 supraposit⁹. ¶ Noticai tua ⁊ noticia scriptazz
 q̄ aguisti michi intellectū eaz⁹: Quot rustici:
 q̄t iunari: q̄ nō intelligūt: qd agūt q̄ si intellige
 rēt: forte mlt̄ plura bona faceret q̄ eao ī ḡ
 tottoctiōib⁹ et scripturis sacris. ¶ Occur
 sione tua. q̄cūq̄ enī me fōti michi occurristi:
 in creaturis. ī scripturis blādimēt̄ frorib⁹
 bñficijs: ne effigere te potui. ¶ Prōptiu/
 dine voluntat̄ q̄ dedisti michi grādia: facie di
 grānia tolerādi: regularia: suff. redi cōtraria
 ¶ Quietatiōe pscie. Tot. n. fui iuolut⁹ pctō
 rū aq̄lis ⁊ scrupulis: q̄ nisi me iuuisse nūq̄
 fuisse q̄etar⁹. ¶ Remotiōe periculoz. In q̄t

enīsū pēsūlētūs: cū īdīsposit⁹ fūerā ad mō/
rīcēdū: pōt magna gūia pctā mea: ⁊ tū sōci⁹ mei
mortui fūerūt: ⁊ tu me p̄fūasti. In sup̄ fūi v̄
potū eē i piculis tonitruor̄ fulguris: flūi h̄:
igniū. latronū. bestiar̄. ⁊ diūsor̄ casuū ī q̄b̄
si mortu⁹ fūissēt̄ eo ḡ īdīsposit⁹ ⁊ eē caritatē
decessisſe. ¶ Seru⁹ ſup̄ce leſtiū ⁊ oīz iſerioz
Dīa enī michi fūiūt: agl̄i custodīdo: celū p̄
motū ſuū. ſol luna ⁊ ſyderā p̄ lumīs mīſtratio
nē. Aer refouet ſpiratē. Aq̄ ſatiat ſitiētē. Ira
nutrit eſuriētē. aialia bruta aliq̄ defuiūt vt
eq̄: aliq̄ īcītādo ad laborevt formice. Aliq̄
īcītādo ad timorevt vt leones v̄ſi. Et breuit̄
ſi te dīlexero: oīa coopabunt michi iñ bonū
¶ Totali tui dīffusioz: vt oīa alia q̄ dīnume
rare nō possū p̄phendāte totū michi dedit̄
Dedit̄ michi dona naſte grē ſup̄habudātie.
Te nascēs i ſociū: queſcēs i eduliu moriēſi
p̄ciū ⁊ regnās i pmū vis dare dedit̄ te fra
tre oīm: ſpōſū patrē amatorē: doctorē nutri
torē ⁊ custodē. ¶ Ultima expectatiō finalit̄
Si te nō dereliq̄ro nō vis p̄petuo derelinq̄re
ſi vis eē finis me⁹ p̄plemetū oīm deſiderioz
meoz vis me tecū regrē. tecū gāndere. ⁊ iſe⁹
parabilis ſp̄ tecū manere. ¶ Xpo h̄c de tecīpo
iū es donū h̄. O donū ſup̄ oīc donū: te nobis

ippetū dona: r sufficit nob: qz tu es lux vna
 bonitas vita. r gaudiū mudi. pietas imca:
 q nos a morte saluasti rosee sanguine tuo: r p
 n Am sicut (illuminiatiua viā duxisti.
 pmittit: purgato r illuminato. utile est
 habere pūcta istructiua p ipsi emūdatō evt
 sciat effugere occassōes pctōz. De hac via
 videb̄ beat⁹. Bñdict⁹ p capitulū suū qrtū i
 regla sua v3 de iſtrumēt⁹ bonoz operz cui⁹ ca/
 pituli ps nōblis hēt i tabl'a q seq̄ scd⁹ ordi
 nē alphabeti. Abnegar seipsū. r. r seq̄ xp̄z
 Bonū i se visū deo ascribere r nō sibi. r.
 Corp⁹ castigare. Deū p oib⁹ diligere r
 primū sic seipsū. Elationē fugere. Face
 re se de sclanib⁹. actib⁹ alienū. Sulolu n ec
 Honōre oēs hoīes. In oī loco r tpe deū
 respicere. Karitatē oī nuā habere. Lctō
 nes stas libet audire. Maledicētes bñdi
 cer. Nō iurār ne forte piurer. Oōni freqnt
 icubere. Precept⁹ supiorobedir. Que dicūt
 plati facere. Risū ml̄tu nō amar. Spē suā do
 pmiter. Timere diē iudicij. Utia eknā oī
 capiscētiā spūali desiderare. Xpo oīno nichil
 p̄pere. Zelū r iuidiā n h̄re. Faciētib⁹ aut̄ b
 pmittit sacer⁹. Bñdict⁹ p̄mīu qd̄ ocul⁹ nō vi/
 dit. r. Si aut̄ qrit̄ vbi p̄nt hec custodiri.
 R̄det q̄ diffīcl̄ i sclo. Jō dīc̄ i regla offīm. r.

Tvult iohes gerson. Læcel
e lan⁹ parisiēn. Ad in
flāmotionē diuinī amoris vñ i spectiōp
cedētiū sc̄tōꝝ: q nob̄ pponūf ad imitationēi
actib⁹ ſtuosīs: vt i obediētia: humilitate: pa
ciētia: qꝝ int̄cessiōe r̄imitatiōe p̄t hō pfice
re. Et hec vocat via imitatiua. Vñ p ex̄plo
ponit h̄ alphabetū. et p talē modū posset si
bi hō ex lecēdis sc̄tōꝝ: modūlviuēdi sibi col
ligere. Juxilld.i.cor.2. Hic te doceat humili
tate: h̄ paciētā. r̄c. Quilibet.n. sc̄tūs ē nob̄
ex̄m alic⁹ ſtut̄. ¶ Ambrosi⁹ ē nob̄ ex̄m mag
fi dētie.i. spei te bonitate dei. vñ ait nō tñ
meo mori: qz habem⁹ bonū dñm. Bernard⁹ ē
nob̄ ex̄m eximie hūilitat̄ q vt fumū reputat
uit hoīes: et alte ſt̄eplatiōis q eleuat̄ in deu
tota die penes lacū ēgtauit et de sero vbi la
cus esset i grāuit. ¶ Clemēs affabilitat̄ q oī
bus ira affabilis fuit. vt etiā iudei et gētiles
eū diligērēt. ¶ Dñi⁹ magne caritat̄. q on
uit vt se totū ipēdere posset saluti prior: q
disciplinas tres q libet nocte accepit: p se: p
remiſſione purgādoꝝ. ¶ Egidi⁹ volūtorie
p̄fessiōis vulneꝝ. Sagittat⁹: n. fuit et peti
uit dñm vt vuln⁹ ſuū i ten⁹ q̄ viueret nō ſan
ret. ¶ Frācise⁹ mētalis crucifixiōis. Tantū

enī stetit i meditatiōe passiōis: q vulnerat⁹
 quīq vñherib⁹ dñi. p trienniū ante mortē suā
 xp̄o dño suo appariuit. German⁹ magne abſtī
 nētie. Ne enī cib⁹ delectaret cū: cineres in
 fercl's posuit. ¶ Hēric⁹ mire castitatis. Lū ei
 esset fili⁹ reg⁹ vngarie: ⁊ gen⁹ regiū matrīmo
 nio augere potuisset: in plegit vñginitatē: et
 qđ diu vixit vñgo pm̄asit. ¶ Job magne patiēt
 tie. Dib⁹. n. bois p̄uat⁹: vñdixit dñz: et tor⁹
 vñnerat⁹ dixit. Si bona suscepim⁹ de manu
 dñi. zc. ¶ Karol⁹ ipialis iusticie. Qui ipator
 existēs: tñm mūdū p̄tepsit. et sine psonaz ac h
 ceptiōe leges p̄didit: qđ sanctificari menuit.
 ¶ Laurēti⁹ vñhemētissime tollerātie i passiō
 ne. ¶ Martin⁹ i securitat⁹ multe p̄fidētie
 ¶ Reçsita latrone an timuisset qñ eū cū se h
 curi iterficere voluit. Rñdit: q nūq̄ ta secu
 ris fuit: qz scio q dñs in piculo primus est.
 ¶ Nicola⁹ mire largit atq̄ ac māsuetudivis.
 ¶ Osbald⁹ magne largitat⁹: q̄ scutellas ar
 gētas sibi ātdepositas i pticulas p̄minuit et
 paupib⁹ erogauit. ¶ Paul⁹ magne laboriosi
 tas. Pl⁹. n. oib⁹ pdicauit: magnū zelū hñit
 aiaz: cū de regno i regnū cucurrit ⁊ nō q̄enit.
 ¶ Quiric⁹ puer triū anor⁹ p̄bet ex^m
 q̄ a pfecto rēnuit p̄solari p̄cipitat⁹ fuit.

B. i.

Remigius magne maturitas fuit quod Sene
baldus episcopus per pectus septem annos inclusus et carceratus
cerauit. Stephanus ex munere diligendi iuris consultus
redit quod per iuris consulta exorauit. Thoas obediens
et loginq; per gratiationis quod dominus obedire volens
ad idem preuenit. Uincens ex presueratione episcopi
hibuit quod dominus sis tormentis non cessat: sed in fine per
senerauit. Christus iesus sanctus scriptorum speciem in
potutum. caritatem. humilitatem. fidem. speciem. Est in
sciedum quodlibet scriptorum exemplar plurimum potutum:
sed hec solu per exemplum posita sunt. Ita sciendum
quod aliquis fecerunt scriptum ex specie alii praelatio: ut mi-
racula et alia ultra humanae conditiones se exten-
dentia. quod miranda potius quam imitanda.

Manuis ex precedentibus
patuit per memorationem scriptorum tantum amplificanda est
per edificationem multorum. per memorationem potutum
scriptorum ordinem: et per memorationem exemplorum. ubi non
ponam exempla propter breuitatem: sed tamquam secesserunt inde
elici poterit iteratio facti. Pro quo sciendum quod gre-
gorius in principio dialogi vult quod multos ad desite-
rium celestium precium plausum accedit exempla quam altera pidi-
cameta. Abstinentia tenet cum quodcumque debitis
circumstantiis virtutem ciborum et potuum medium non se-
azguando ut sit tepidus ad orandum laborandum. et

non se exhausti cedū ad dīminutū ut sit iūtis
 Remediū ei⁹ ē feruēt se dare ad cibū spūale
 sic ad sacrā scripturā. Ex^m. Loucnerūt duo
 frēs: q̄ orātes & legētes p̄ duos dies & noctē
 oblii sūt cibū. s. pulmētū qđ comedere p̄sue
 uerāt Beniuolētia. i. patiētia: cū q̄s i arduis
 & adūlis sustinēdis dīc. Merito hec patior
 q̄ xp̄s q̄ iñocē fuit: q̄ta p̄ me passus ē. Au
 diat xp̄m dīcētē si bi. S i me p̄satis. nichil est
 qđ vos tollerat̄. Ex^m de disciplo phyl osephī
 q̄ male tractar̄ risit dīcēs. Iniurias h̄ gr̄ re
 cipio: p̄ q̄b̄ tribo ānis mūera dedi. Lastitas te
 nēt: si abſtīa fuas̄: & cor a cogitatōib̄: & sēs̄
 ab illicit̄ refuas̄ & corp⁹ castigat̄. ex^m Beat⁹
 bñd̄ c̄ tēptat̄ libidinē corp⁹ suū veſ̄ b̄ lacera
 uit. Beat⁹ bñar. aq̄s frigidis refrenauit. Di^m
 scere teneſ̄ cū q̄s t̄z mediū i oib̄ ne sit nimis
 feniud̄ at nimis tēpi'd̄. Ex^m itrogat̄ b̄ di^m
 sciplis Beat⁹ athom⁹ & clusit. discretionē eē
 m̄rēz ſtutū. Et idē vlt beat⁹ bñdict⁹. Valet
 aut ad hāc diūſificār̄ opa sua. xl⁹. Nūc lege.
 n̄c ora. n̄c cū feruoz labora. Sic erit hora bre
 uis: & labor ille leuis. s. i do Eleua⁹ mēt̄ i deū
 hē ſtēpla⁹ teneſ̄. cū q̄s excludit ex corde suo
 vātates & amorose iherz creatori suo. Ex^m de
 btō bñdictō q̄sb̄ vnosol̄ radī ovidi to^m mūdū

Fides tenet cū q̄s adheret sc̄ti m̄ri ecclie:
R̄emediū fidei ē q̄rere q̄ nō intelligit et credere
Ex^m. Discipul^o q̄ tēptabat p̄fidia et sp̄u blas-
phemie postq̄z tēptationē sua manifestauit li-
berat^o est et q̄ etat^o. Gratitudo tenet cū q̄s cū
grāz actiōe oīa bona sua ascribit deo. **E**x^m
ppt magnitudinē sua Saul deposit^o fuit et
Ezechias iſfirmitatē dat^o. **H**uilitas tenet
cū q̄s d̄gnoscit se oībū viliorē: et q̄ sit cinis et
puluīs. **E**x^m. Lū qdā cūdā patru ait pptus
te stultū reputat. R̄ndit hoc ego volui. **J**u-
sticia vnicuiqz tribuit qd̄ suū ē: deo laudē su-
periori obediētia: p̄xio et cordia. **E**x^m de eo q̄
filiū sororis sui suspēdi fecit: qz noluit acce-
ptor eē psonaz. **C**aritas ad deū ē deo pura
filiali dilectiōe adherere et d̄gtulari deo in-
pfectiōe sua nō qrendo et modū ppriū. **E**x^m
de eo qic̄ diabol^o volēs trahere a bono dixit
dñandū: et ille pl^o pui de fuiūt deo dicēdo
ego nō fuiō ei. ppt regnū celoz: s^z qz sumebō
nus ē. **C**aritas ad p̄ximū ē qnēlibet p̄ximū
reputare sic seipsl^o. Ita ei fuiēdo eū iuuādo
sic sibi rōnabilit veller fieri. **E**x^m de sāctulo:
q̄ sep̄ dyacono morti obtulit. **L**iberalitas
et largitas ē bona sua misericordit et munis/
care: et si non h̄z t̄palia pmunicet sp̄ualis. ut

orādo p oībo. p paupibꝝ. p iſirmis. Ex^m de
 paulino ēpo. qoīa ſua bona paupibꝝ diſtri-
 buit. Ad vltimū ſeipm i captiuitatē p filio
 cuiſdā vi due dedit ut i dialogo. ¶ Natu-
 ritas ē ſeipm reſtrīgere a leuitate moꝝ. Ex^m
 Bernard⁹. xpm q̄ter fleuiſſe legim⁹: riliffe
 nūq; Itē qdā ait i tremēdo iudicio ſiebim⁹ t
 tu rideſ. ¶ Ne goſiatio ē vtilit tēp⁹ expētereſ
 ocīu fugere. Un hieronim⁹ Hēp aliqd opis
 facito vt te dyabol⁹ iueniat occupatū. Ex^m
 i vitaſ patrū q laborare noluit nō fuit iuita-
 tus ad mēſā. ¶ Obediētia ē. obtepare i diſſe
 rēter pceprī ſuperiorꝝ ſiue ſint ḡua ſiue leuiā
 Ex^m de eo q ait: ego et alīn⁹ vnu ſum⁹. Quic
 qd ei i ponit hoc portat et ſine mora. ¶ Per/
 ſeueraſia ē ab i ceptobonovlqz i finēnō cessa-
 re: valz ad pſuadā pſeueraſia apponere mo-
 dicū et modicū laboꝝ ſicut enī ignis p appo-
 ſitionē lignoꝝ pſuaf: ſic pſeueraſia p ap- poſi-
 tionē laboꝝ. Ex^m de eo q qnq̄ginta anis ri-
 gide vixit et tādē cecidit. ¶ Qui etudo ē: di-
 ſtractiōes et ſollicitudines ſimul effugere.
 Ex̄plo iohis baptiste. q̄fugit i deſtū. Et aſ-
 gel⁹ arſenio dixit. Fuge rāce q̄ſce. ¶ Reli-
 gio p̄cipiālit pſiſtit i tribo. Obediētia caſti-
 tate t paupertate. Ex^m btūs gregor⁹ fecit p/

dñmortho p̄b
 bñm⁹ Matueraſat Repuſea
 mñt Cor̄ ſeaſa a gr̄dī
 p̄t p̄t

prietariū sepeliri i sterqlinio. Et beat⁹ aug⁹
telz eos de tabl⁹ cleric⁹ vt p⁹ i smōe de omu
ni vita. ¶ Spes ē expect⁹ future btitudis
et merit⁹ et grātias. Unū sine merit⁹ velle
h̄z btitudinē ē pot⁹ p̄spūptiois q̄ sp̄i. Bea
bnat. tēt⁹ in visiōe ad iudiciū desp̄are noluit
diabolo p̄ssionē xp̄i obijtiēdo. Remediū est
videre xp̄m crucifixū cū i clinato capite et ex
tēsis brachij⁹ ad miserēdū et ad suscipiēdū.
Ex m̄ce pdi zo filio i euāgeliō. ¶ Lacititas
tenet. i. silētiū cū q̄s ab ociosis et infidū etiā
a licet⁹ li guālūa refrenat. Ex m̄c A gatō p̄ tres
ānos lapidē i ore suo porta uit ut silētiū di
sceret. ¶ Ueritas ē. idē in ore et ope exhibere
qd̄ habet i corde: et potest vocari simplicitas.
Xp̄ianitas: vide s̄ fides. Zel⁹ aiāz s̄ caritas
primi. Sic m̄lcestutes alie p̄nt sb ill⁹ ḡphēdi

Eformatus iā i se p̄phē
pla anim⁹ poteritiā se m̄ndi⁹ et purius
eleuare ad coḡscēdū creatorē suū. P̄nō p̄ā
mirationē. q̄ nō dzeē i credulitas: s̄ veneratiōis credulitas. Unū q̄s attēdēdo ea q̄ ḡphē
dere n̄ p̄t: p̄ciat se pfuda reuerētia stupē
tamagnū et exceliū suū creatorē. Unū amira
tūe meditādo q̄rat a se vñ h̄eat ortū rāta mā

gni tio vniuersi sc̄z celū tra: sol z luna. r̄c. Es
 ne tu de⁹ me⁹. Et r̄ndebūt oēs. Nō. S̄ ipse
 fecit nos z nō ip̄i nos sc̄dm psalmistā. Quo
 audito dicat. Quis ē de⁹ me⁹. Est ne potēs.
 Et audiit scripturā. Pt̄as ei⁹ a mari vlḡ ad
 more; z ita ip̄e ē q̄ celoz p̄tinet thronū : z a/
 byssos itueſ mōtes pōderat: z trā palma p̄clu
 dit. r̄c. Querat p̄seqn̄t. Est ne pulcher. Et
 audiit scripturā dicētē sibi. Pl̄eritudinē ei⁹
 sol z luna mirat: ipse enī est i quē desiderat ah
 geli p̄spicere: z itez speciosus forma. Que
 rat p̄seqn̄t. Est ne sapiens. Et r̄ndit. In eo
 st oēs thezauri sapiez sc̄ie recōditi. Est ne di
 ues. R̄ndit. Dñi est tra: z plenitudo ei⁹. Est
 ne benign⁹. R̄ndit suavis dñs vniuersiq: z mi
 seratiōes ei⁹ sup̄ oia opa ei⁹. ¶ Admirādo ḡ
 magnitudinē ei⁹ potētie: pfūditatē sapietie
 benignitatē clemētie clamat. O altitudo di
 uizaz sapie z sc̄ie dei. r̄c. Illimichi adhēre
 re bonū est. z ponere i eo sp̄e meā. Pro q̄ sc̄ie
 dū i hac materia d̄z esse amira° veneratōis.
 Et q̄cqd n̄ poterit capere r̄d capiat fides: pro
 exēplo vite ifra. Hic singlis dicitōibz seq̄ntz
 alphabeti p̄ponat. Mirare. Amorosissimā
 trinitate zbstālitatē: de q̄ pfūdissime i nt̄
 cetera dicit Bonauentura: q̄ bonum est sui

diffusum: et sume bonum est sui sume diffusum
quod diffusio non esset suma nisi esset per substantiam
et coetera. Quod igitur per est sume bonum: sume
se communicat generando filium. percommunicando sume
misericorditatem suam et coeternitatem ac coequalitatem
quam si non perminicaret: non sume se diffusisset
quod adhuc apostoli potuisset. Qui potest capere
capiat: quod non potest capere credat. Mirare:
Benedic coeternitate in trinitate. De quo
batus augustinus adducit aliqualem similitudinem re
igne. Unusque cito est ignis. tamen cito de eo procedit
fulgor et calor: ponatur ergo quod aliquis ignis fue
rit ab eterno: tunc similiter ab eterno fuit fulgor et
calor et tunc fulgor et calor procederetur ab igne
et non ignis ab illis. Mirare. **C**ooptissimam
et occultissimam et incomprehensibilem circumscripsi
bilitatem et imesitatem deitatis. De hoc gregori
rius in quarto dyalogorum. Vide id est proemplare ut
mirare creaturam et regentem in plente et circunple
ctetem trascendentem et sustentantem in circumscriptionem
et invisibiliter deum. Mirare. **D**ignissimam illam
existentiem aut essentiam deitatis quod solus fuit aeternus
creauit omnia sibi ipsi ab eterno sufficiens nullus
indiges: de quo quodam meditator dicit. Medita
re cum deo fuerit solus: ubi tunc vana gloria hominum
et demonum dolor. Sic ideo omnia discas qui pere
trahunt te.

Mirare. Excelletissimā ei⁹ oīpotētiā: de q̄
dī. Dīa q̄cūq voluit dñs fecit. Mirare Un̄
tia mltitudo creaturaz esset nisi ille potēt/
tissim⁹ eas adidisset. Mirare. famosissim⁹
mā ei⁹ sapiētiā q̄ totū vniuersum ex nichilo
creauit: vbi recipit tantā molē motū: tantā
mltitudinē lapidū vbi vidi p̄p⁹ exēplarz celi
et terre. Et qmō artifex faciet illa q̄ nūq̄ pre
cesserūt i exēplari. Mirare q̄ tā sapiēter oīa
gubernat: attingēs a fine usq; ad finē fortit⁹
et disponēs oīa suavit̄. Mirare. Graciosissimā illā bonitatē q̄ tot et tāci eaturis cō
municare voluit esse viuere: et intelligere q̄ p
fectissim⁹ fuit: nulli⁹ idigēs. Un̄ enī tant⁹ de
cor creaturaz et vtilitas eaz q̄ diligentib⁹
deū omīa q̄ operantur in bonū: nisi ab illo
fote sumo bono. Mirare. Humanā subli⁹
mationē q̄ hoīez de puluere factū paradigmā
p̄stituit et oīa ei sbdidit: volucres celi et pi/
sces maris: et oīa q̄ sūr. pslit ei aut fuiū. Qd
etīā amiraſ. David dicēdo. Quid ē hō q̄ me
mores ei⁹. Mirare. Infectionē roti⁹ hu/
mane creature qd p̄ pctm Ade totū genus
humanū p̄ pctm origiale diffusū ē. Sāmira
tio tollit: qr̄ in simili pasta infecta oēs panes
ex eadē varie decocti infecti sunt. Mirare.

Mirificissimā illā tollerationē: q̄ p̄mos parcer
tes iobedientes: dñs nō amicis luit: et alios
loco ipsoꝝ creauit qđ facillimū ei fuisset: s̄
tolerato vestiuit pellicijs et ad locū penitē-
tie in hāc trā dimisit. **Mirare** **C**Letissimū
psiliū trinitatis: sup ī carnatione filij dei: de q̄
david dīc. **Mirificordia** r̄veritas obuiauerit
sibi. et c. **Beat⁹ aug⁹.** ī meditatiōib⁹ suis dīc
q̄ nō potuit sacriari dulcedine aīoꝝ. amīrādo
psiliū ī carnatiōis q̄ tātā maiestas: tātā hūit
caritatē ad hoīez. **Mirare** **C**Mirādāvni
nē deitatis et humanitatis quō sumū cū ymo
etnū cū tēporali: h̄ est cū hoīe sexto die for-
mito: pfectissimū cū defectuoso vñri voluit.
Mirar **C**Nobilissimā r̄titat̄ tātā hūilitatē
q̄ defect⁹ n̄ros ī se suscepit. s. famē sit̄ colore
frig⁹ timorē dolorē paupertatē et infirmitatē: mi-
sticiā sic de alijs. Et temū qđ pl⁹ est mirādū
mortē sp̄issimā. Qđ admirās ecclia ī ymno
canit. Que tevicit clemētia. et c. Et de saēmē
to eucaristie canit ecclia. O res mirabilis
ducat dñz paup̄ fu⁹ et hūilis In q̄ p̄cipitalit
tria sūt mirāda. **C**Priō q̄ tāta maiestas sb̄
tā modica sp̄e stinet. **C**Sic dō q̄ idē corp⁹ sit
ī diūlis loc⁹. **C**Tertio q̄ fracta hostiā itiger
xps sb̄ q̄lībet p̄tīclā p̄seuerat. **Mirar** **C**Dū

dīcē vniuersoz. q̄ tā citoz facilis fctāst: z ita
 ordīata sūm situationē ordīatioz supioritaz
 z inferioritaz mobilitatjaer, fecūditat̄ frē.
 De origīe mūdi q̄ cepit creatiōe z currīt p̄
 tp̄: nature leḡ z gr̄: z p̄sumabit iudi. Mi
 rā. P̄lcritudie z vniuersi smvarietatē lūnu si
 guraz z celoz. Mira r. Quāta sitēz m̄ltitu/
 dīc decoratū ē celū: q̄zta varietate auiū aer q̄z
 ta p̄sciuū dīusitate aq: q̄zta metalloz. s. auri z
 argēti: z gēmaz dīusitate mōtes q̄zta varie/
 tate plātz arborz z herbaz silue z valles: q̄z
 ta dīusitate aialuū sūm dīusitatē gñalē specia
 lem: z idiuīduale decorata est tra. Mirare.
Quātē quā olaq appetūt: q̄modo cīa ad
 locū suū tendūt. leue lursū graue deorsum.
 Aues z bate fugiūt lursū: pisces fugiūt in
 pfundū aqz bestie ad siluas: reptilia spētes
 ac mures ad cauernas frē. Mira res est quō
 diūsa loca p̄ sūm p̄suaciōe ex nafali i st̄ctu
 petūt z quō q̄libet species sibi adheret gñes
 sil volat. Lupi sil currē z et sciūt tpa sua pa
 niēdi z q̄escēdi: z loc. i caloris z frigoris: sic
 yrundines: q̄ p̄ueniūt tps frigoris petendo
 regiones calidas. Mirabilis de⁹ in creatu
 ris suis. Clide formicam vix videri potest: z
 habet tot oculos: z tot petes et caput et coz/

proser sic equus sit et laborat. Mirare. Resolu
tione a aliu i tra de quod facta sunt. Ja hoc michi
loquitur scit*t* et intellig*t*: modest regnat et tra
alios: subito resoluit*t* i terra et puluer*ebi* non
e vox neque sensus. Et itez de tra resurget hoc
vii senti*es* et intellig*es*. Et miraz nob*is*: sed quod
mir*z* illi quod oia quod voluit fecit: quod admixt
psalmista david. quod magnificata sunt op*er*a tua
dominus. Et mirare. Seminale prout*ute*: cuius
tata et tamirabile mulcitudo et habudantie
formaz scd*is* rati*o*nes semiales i rebus. Terra
en*im* tot herbas ta diuisas et utiles et medi
cinales de se producit. Miram ver hab illapo
teti*a* it*e* videm minutissimum granu*m* semis te
quod producit mag*is* arbor. Ubi habuit granu*m* tor
ramos tot folia tot fruct*u*. Lerte mirabile
i creatur*s* suis. Mirare. Trut*atione* et li
beratione vniuersor*um* quod o*e* quod e*st*: illud*e* sba aut
accid*es*. In*x* illud. Sum Aristot*iles* trut*u*
nado cacumia mudi. i duo diuisit quod quod i or*is*
be fuit. It*e* oia constituta sunt s*b* numero prodere
et mesura vt dic: Salomo. Numero res diffi
gu*nt*: prodere situ*at*: mesura limit*at*. Etc*m*
tiplicit res disting*ui* **C** Priua differ*entia* res.
Quedah*nt* ee viuapides: quod a ee viuere*nt*
bruta: quod a h*ab*nt ee viuere*re*: et intellig*ere* vt ag*er*

zhoies **S**cđa differētia. Quedā sūt mu
 tabilia et corruptibilia: vt t̄restria: qdā sūt
 imutablia et corruptiblia vt sūt sup̄ celestia
 Quedā corporalia: qdā spūalia: qdā sil. &c. Ex
 his collige crearorē illoꝝ potētissimū sapie
 tissimū et optimū trinū et vñū. Et q̄ his p̄sib
 erat nō excitat ad cognoscēdū creatorē: ce
 us ē surd⁹ mut⁹ ē stule⁹ Loguit enī bos pos/
 sessore suū et asin⁹ p̄sepe dñi sui: ille autē nō
 vult intelligere creatorē suū. **M**irar̄ **U**tili
 tate durabilitatē et fī rimitatē rez. Nichil ei
 in rez natura frustra qz de⁹ et natura nichil
 faciūt frustra. Un̄ sol & luna disti gūt nobis
 sepora: id scim⁹ qñ dies ē et qñ ē nos. Et de
 durabilitate sol' videm⁹ iā q̄ pl⁹ q̄ p̄ sex milia
 añaꝝ volut⁹ est et mor⁹ et nō defecit vt vult
 Aug⁹. Si fuisset rota artificis tremi mille/
 sies fracta fuisset: et quō p̄tinue lucet et nō
 sdiget sepo. Si fuisset lucena artificis tremi
 dudū exticta fuisset. Et si obieceris devitil
 itate an diabol⁹ sit vtil. Rñdet q̄ sic. Nōne
 tortor et lictor est vti li⁹ in ciuitate pp̄ male
 factores: et in toto vniūlo ille tortor ē male
 factoz. Itē lege q̄tū vtil fuist Job cui coronā
 pacietie augmētauit. Sic ei clemētissim⁹ re⁹
 malo benevit. **S**z diceresp q̄ sūt dānati

visus ī īferno. Respōdet ad ostēdē dā dīmīna
iūsticiā: et ad augnētandā glīam sc̄t̄ p̄. Sc̄i
enī vidētes tot to:mēta dānat or̄ glōificat̄
deū ī tīmī: q̄ eos eripuit a tot to:mēt̄. Itē
obijcis de lupis et sp̄ctib⁹ et sic de alijs. Re
spōdet si hō nō peccasset oēs creature iſc̄to
res subdit̄ ei fuls̄et̄: et sic lupi et sp̄ctes obe
diuiss̄et̄ ei adnutū. Sz qz frāget̄ fī dē. fīt̄s
frāget̄ eīdē: qz hō nō obediuist̄ altissimō:abi:
solute sūt̄ bestie ab ei⁹ obediet̄ia: valēt̄ tñ ad
huc hoī: ad terrēdū enī ne in pctō p̄maneat:
ne forte lēsus afp̄ete ī pctō morias. Et ad re
memorādā trāsgressiōne: pp̄t̄ quā ei illa rebel
lat̄. Enōne te venenosis aīliby: tīreaca me
dīcinalis p̄ficit̄. Itē dīc ad qd̄ valēt puli
ces q̄ nos īq̄etāt̄. Rñdeſ̄ valēt ad hūiliādū
hoīz. Lū enī hō tumet supbia: īq̄etāt̄ a pu
lice hūiliat se dicēdo. Quid te exaltes pul
uis et cīnis. q̄ pulicī nō vales resistere. Pro
iūdubitatō ḡ tene ex patiç̄ m̄lta: q̄ oīa sūi vi
lia: et derogaret ei⁹ honori ip̄m aliqđ. inutile
creasse: sz si tu nō ītelliḡ dīc tībi Aug⁹. Si
mīle ē sic si yed̄is ad officinā artificis: sorte
fabri aut alteri⁹: vides ibi m̄lta īstūmēta:
malleos. claves. r̄c. dīcis. Ad qd̄ tāta m̄lta
tudo īstūmētoꝝ. Novit artifex q̄ nichil ibi

retinet iutile. Sic artifex oīm de^o gloriōsus
 nouit gubnatiōe suā qd hēat i totovniuerso
 ad qd cōdidit: ad qd valet. Huic te sbijce et
 amirādo magnifica. lauda. glifica. superalta
 r bñdic teū i opib⁹ dicēdo cāticū. Bñdici/
 te oīa oīa dñi dño. Itē Laudate dñz de cel.
 zc. Blosa. i. date actionē laudis et amiratōis
 oīa varietate et mirabli pture. Xpo iudice
 tuo i fine scl̄i mirare: q̄ iudicat⁹ vei et iudica
 tur⁹. Et vñ ei cāta sapia q̄ cuīslibet facta ita
 sciet plene q̄cūq; cogitauit: fecit et dixit ac si
 sibi soli itē p̄fuisse ac si solū ad ip̄m respectū
 habuisset. Et q̄z mirablis erit iusticia: vbi nī
 chil boni māebit irremuneratū: et nichil mali
 ipunitū. Lerte i cōphēsibl̄ia sūt iudicia ei⁹ et
 iuestigabiles vie ei⁹. Et q̄z quis mirāda sūnt
 ei⁹ iudicia tñ h̄i firmitē tenēdū. q̄ oīa iustissi
 me fec et faciet q̄r sume bon⁹ et nulli fac iuriā
 Et q̄r dānat̄ nō dabit regnū: nō fac eis iuu/
 riā: q̄r nichil h̄i iuriā hñt̄ reg. Modo regla est.
 Qui nichil h̄i iuriā nō pōt causare te iuriā:
 sic nec ego possē causare q̄r me nō fec āgelū:
 q̄r nec merui te iure eē p̄mis. Nec poterit q̄s
 se excusare p̄ ignoratiā. Quislibet enī h̄i ius
 natale scriptū i corde suo: et cuilibet i spirauit
 dñs aliquid bonū siue fuerit pagan⁹ siue iude⁹

Et q̄ negligētior fuit p̄ salute sua q̄ p̄ bōis
corpis p̄ q̄b̄ cucurisset ad diūlas pres mū
di si se neglexit īputet sibi. Nec causari pot̄
de p̄petuitate penar̄. Qz enī ḥ etnū peccā
uit r̄ p̄petuū ḥtēpsit et blasphemauit dñm:
p̄petua pena punict̄. Qz si p̄petuo blasphem
aret: r̄ solū t̄paliſt puniret: maneret aliqd̄
punitū. Etia qz q̄ p̄mituit crimē leſe maiestat̄
᳚ t̄pale p̄cipē dānat p̄petuo exilio. Etsi p̄
petue h̄viueret: p̄petue staret sentētia. Una
ḡ gutta diuīe offēcē ē maior oī offēsa ḥ t̄pale
p̄cipē: qz iste momētanē. Ille h̄o p̄inceps
etn̄. Unī ḡ finalit et iuste oīa bene fecit r̄ fa
ciet: qd̄ si nō faceret de⁹ nō esset. Qui pot̄ ca
pere copiat: q̄ nō pot̄ cdat: r̄ amirādo veneret

e **Leuata** mente p̄ amiratione
i opificē oīm icidit
illud memorie nr̄ei psona redēptoris
nr̄i dictū. Recordare pauptat̄ mee: qz ḡne
dēptor p̄p̄ nos hoīes et p̄p̄ nostrā salutē
descēdit de celis et icarnat̄ est. Dignū est
peregrinatiōis ei⁹ attēta mēte in hac tra et
cū ḡtitudine meditari. Dia enīp nr̄o exēplo
et modo nob̄ salutari hic egit: de hoc dicit.
Bernard⁹ i psona xp̄i. In vita mea poteris
cognoscere viā tuā: vt sic ego pauptat̄ cori

tatis. humilitatis. pacientie. obediencie. misericordie.
 clinabiles semitas tenui sic et tu in eisdem vesti-
 giiis inde das. Itē hugo conare quātu potes xp̄i
 sc̄q̄ iuvita sua q̄ humilis fuit iter hoīes q̄ mo-
 derat⁹ comedēdo et bibēdo: misericordia iter
 pauperes: nullū horruit leprosum nec dinitibus
 adulabat: patiens ad p̄tumelias: verecūd⁹ in
 visu: mitis in respōsis: sollicit⁹ de aīaz salute
 in medio discipulorum m̄istrator. Et breuitatis
 sedēs et comedēs: ei⁹ vitā habere tebas pre-
 oclis: et sic familiaritat⁹ ei⁹ grām p̄sequeris
 Et erit tibi sp̄ in memoria: et duces in suetu-
 dinē: sēp ad ipsi⁹ memoriā recurrere. Et hec
 via pot̄ ascribi. Btō hieronimo q̄ historiogra-
 phus fuit sicut dī. Altissim⁹ est ab angelo
 nūciat⁹. Btissim⁹ de vōgine nat⁹. Letu agloz
 in excelsis manifestat⁹. Dñs et pastor om̄ est
 a pastoreb⁹ visitat⁹. Etern⁹ rex ē a dñis tpa/
 libi regib⁹ venerat⁹. facta circūcisiōe in tēplo
 p̄ntor⁹. Bracil' puer ad egyptū baīulat⁹. Hu-
 milis et obediens. de tēplo reuocat⁹. In iorda-
 ne a iohē baptizat⁹. Karissim⁹ est abi po diis/
 bolo tēptat⁹. Lumia mūdi post hec in aplos
 vocavit. Mer de aq̄ p̄mo corācis formauit.
 Noticiā suā alijs m̄līs miraclis declarauit.
 Dia fouēs fame et siti lassat. Palmaz ygul'

L. 4.

ut rex honorat. Qui postea reprobi refutat.
Ritu legis cenat: lauat pedes atristis. Su-
dat. capit trahit. sputus deformat. Torquat.
flagellat. coronat. velat. alapat. Victimam ba-
iulat crucem cum iniq[ue]s reputat. Christus crucifixus
morit. sepelitur. resurgit. et ad astra levatur.
Zelo caritatis spumam inflamat. apostoli in uniussum

mundi mittit et adhuc iudex expectat.

Lia via est bona est pro
preparatione quodlibet paratiua. Et parato enim si
christi humanitate ad maiestatem sue diuinitatis
magnus affectus deuotiois excitat. Tunc enim pre-
dictur: quoniam illa tremenda maiestas per nos se-
humiliavit. Et ascribitur beatissimo Amorem quod hic
processus habens in ymnis suis ut prius illo. Rerum repre-
factor oim in passione. Altissimum in abiecto
loco nascitur. Baulator et sustentator oim in
processu sustentatur. Consolator oim angelorum in me-
dio repetitur iumentorum. Duxissimus conditor oim
honoratur munere magorum. Genius nutritor
oim cibis pascitur mortaliu[m]. Fons et origo ois
sicut portu[m] angelorum. Gubernator supernorum se-
subiectus in pericolo frenorum. Hospitator sanctorum
oim sicut in egypti exiliu[m]. Informator sapientie.
audit doctrinam stultorum. Karitas speculum

traditur ut ouis in manibz lupoz. Libera/
tor viciulis vt fur aut latro ligatur. Maie/
stas quā tremūt ageli: vt vili s pculat. No/
tissim⁹ in celi curia h̄ nō noscitur: s negatur
Optar⁹ a patribz a filijs h̄ seductor pclama/
tur. Preclarissim⁹ i quē pspiciuntāgeli spuz
maclatur. Quietissim⁹ q̄ e lctoz rēges cruce/
portāto satigat. Rectissim⁹ iudex oīm: sc̄tētia
morti dānat. Speciosus forma p̄ filijs hoīm
a plāta pedis vīg ad p̄ticevulneratur. Ter/
ribilis i filijs: cruci applicatur. Vita z or/
go oīm: p̄ nimis doloribz morte axit. Xps
resuscitator moriōz ad sepulcrū portatur.

Nūia peregrinatiua z p̄pah
i tua facta est mētio de
passiōe xp̄i. Sz dignū ē vt adhuc de hac sac/
tissima passiōe specialis p̄oatur via i q̄ hō stet
suspensus p̄ meditationē attēdēs xp̄m q̄si ate/
se pēdētē i cruce z ei p̄patiatur: sit crucifix⁹
ei: z q̄si vulnera ista nō i xp̄o. Sz q̄ sibi actua/
liter istigatur In hac meditatōe frācis⁹ stās
vulnerū xp̄i quinqz stigmata: realiter in cor/
pore suo diuino munere per meditationem
ip̄ressit vt dicit Bonanētura. Tū pro pre/
senti occurrit triplex modus meditaciōe pessi/
onem xp̄i. **P**rimus per horas canonicas

Secund⁹ mod⁹ est: h̄ tēplādo corp⁹ xp̄i sc̄ipie
do a sumitate vslqz ad deorsū sic meditando
quō caput coronat. Requre sup̄ i meditatiōe
passiōis xp̄i. capitulo de diuisitate mētor⁹ co
gitā di passiōne xp̄i. **T**erti⁹ mod⁹ h̄ tēplāh
di passiōne xp̄i est. vt ipse stet q̄s ipse sit p se
suspeſus i cruce meditado ea q̄ habet i tabla
vbi s̄. Sicut enī xp̄s stetit i cruce cū ardē/
tissimo amore beniuola patiētia. vt s̄.
p

Ador quā q̄s amoroſe adheret
deo creatori suo. Uia affectiu a pōt dici ym
tiua: vocat tñ affectia: qz mltū iſlāmat affe
ctū ad tei amore ⁊ mēt̄ leuationē ⁊ ascribit
Ber. q̄ ita dulcis fuit i meditatiōe. Tñ in
qdā ſinōe de cena dñi alloquit dñm ſb tali
forma ſþbor⁹ dicēs. Tu es dñe amor me⁹: ho
nor me⁹. ſp̄es mea. refugium meū. vita mea glo
ria mea ⁊ ſinis me⁹. Nō aliud q̄ro: nō aliud
volo. nō aliud michi dicat: nō aliud michi ppo
nat. et merito qz tu es michi ſufficiētissim⁹:
tu es paſ me⁹. frat̄ me⁹. nutritor me⁹. rector
me⁹. custos me⁹. q̄ es tot⁹ amabilis. tot⁹ de
ſiderabilis. tot⁹ fidel⁹. Nō est tā liberalis: q̄
ſeipm tribuat: nō est tā caritati u⁹. q̄ p tā vili
pctore moriat. nō est tā hūilis q̄ maiſtatem

suā tñm hūlī auit. Qui nullū despicias: nullū
 horres. nullū qrentē te deseris. i3 puenis cū
 et occurris qrenti. Delicie tue esse cū filijs
 hoīz Quid i nob̄ iuc̄isti nisi sortes: r nobiscū
 vis esse vlḡ i pl̄umationē scl̄i. Nōne sat̄ fu
 it te p nob̄ mori. Nōne sat̄ fuit tot dedisse
 sac̄mēta. Angelos custodes. Et his i ḡti sp
 sum⁹. Gz r tu te vis esse nobiscū. Tā bon⁹
 es q te negare nō potes. Faciam⁹ i ḡt̄ cābiū
 sum⁹. Tu itende michi: et ego tibi: et sicutvis
 et scis fac mecū: qz tu⁹ et nō alteri⁹ esse volo
 Da michi v̄t ego tibi soli itendā: te solū dī/
 ligā: tuo sp amore ferueā nichil aliud. cupiā
 nū te: et me totū tibi offerā et oblatū nec ali
 qten⁹ repetā. Si enī est alīq̄ caritas illa est
 ī te. De hac via ponūfhee tabule et semper
 preponitur o in meditando.

Amor meus	karitas me ī flāmans
Beatitudomea	Lumē me īlluminans
Lōseruator me⁹	Medicina mea
D Director me⁹	Nutritor meus
Ereditor meus	Occursor meus
Finis meus	Pater meus
Gaudium meū	Quies mea
Honor meus	Refugium meum
Ignis me icēdēs	Spes mea

T hesaur⁹ me⁹	J ocundus
U titamea	K aritatiuus
D Exristus miseri⁹ cordia mea.	L iberalis
	M ansuetus
	N obilis
C Amabilis	O ptemperabilis
B enignus	P lacabilis
L ompatiens	Q uiictus
D esiderabilis	R ecreatiuus
D Expectabilis	S incerus
f idus	T olleratiuus
G ratiosus	V erar
H umilis	E xristus iesus dñs ⁊ rex meus. Amen

Augustinus profudas
meditadivt p creatures. Dicit enī in
tragauī celū ⁊ trā. Es ne tu de⁹ me⁹. Et re⁹
spōderūt michi. Nō s̄ ipē fecit nos Habet
⁊ alios modos. Unī i manuali suo int cetera
sic dicit ad dñm: si totū mūdū libri repleat
maiestate tuā expmere nō sufficiūt Tu enī es
q̄ meli⁹ exco ḡitari nō pōt. q̄ oēm creaturā si
ne labore gubnas Nichil ē qđ turbat ordinē
ipēnij tui. Hec vīa suplatuaq̄ in te est affe⁹
ciua ascribitur ei specialit q; illo mōvtūt

in suis orationibus et meditatisibz per suplatis
 tiones gradus alloquendo dñm. O pat dul
 cissime: amantissime benignissime et iuvati a/
 ljs. ¶ Itē in libro de verbis dñi dicit q
 quicquid perfectionis et boni est in creaturā
 nisi hoc excellētissime est ī creatore qz ab illo
 fuit. Unū sicut venator videns vestigium fere
 nō p̄tent̄ co: sed q̄rit ferā: alias stuli⁹ est ve/
 nator si solovestigio est p̄tent⁹ qđ eū nō pos/
 sit satiare. Sic prudens p̄teplator videns
 aliquod bonū in creatura debet cor suū eleua
 re in creatorē. ¶ Verbi gratia. Videat pul
 critudinē siderū florum arborū. et dicat in
 trase. Si illa tam delectabilia sunt: o quan
 tum delectabilis et desiderabilis est crea/
 tor talium: quia quicquid est perfectionis
 in causato hoc excellentius est in causa: et est
 excellentissime in excellentissima et vniuer/
 salissima causa: Sic homo videns hominem ē
 virtuosum caritatiū et piū. et dicat in/
 trase. Si riūulus iste est ita laudabilis q̄ ta
 laude dignus est fons et origo eius: et sic ex/
 altat dominum per excellentiam in superla/
 tio dicens sibi hanc tabulam semper pre/
 mittendo. O pro elevatione: et in fine deus
 pater et dominus: pro reuerentia sic dicendo

Amantissime Mitissime
Benignissime Nobilissime
Clementissime Omnipotentissime
Dulcissime Preclarissime
DExcelletissime **D**Quietissime
Fidelissi me Rectissime
Gloriosissi me Sufficientissime
Honorantissime Tuitissime
Innocentissime Utilissime
DKarissime **D**Xpianissime deus
Largissime pater et dñe.

Ostquam in meditatio
p b^o ex ardescit
ignis deuotiois: tūc assurgit i allocu
cionē dilecti p viā oratiā. Et capio hōzōnē
nō solū p petitoria: s^z gñalit pro laudatoria
ymnidica z sic de alijs. Unū hō nō eodē mō
sp afficit circa dilectu suū. S^z nūc petit ali
qd ab eo: nūc laudat i ymnis z psalmis z cā/
ticis: nūc amīrat venerādo nūc adorāto: nūc
bñdicit aut glorificat: nūc gr̄as agit: dñtē
exaltat z sup exaltat. Debet aut̄ or̄o esse nisi
ex affectu p cēdāt breuis scđzvba s^z lōga scđz
affectū. Unū yl̄sus. Si cor nō orat manū ling
laborat. **D**e breuitate or̄onis dīc sancti
ber. i regla: q̄ debet esse breuis nisi ex affectu

per. In 29. Orl. Br. v. 29. Cof.
q̄ r̄t̄h m̄p̄o. Ḡp̄. p̄. C̄p̄.
O p̄p̄p̄.

predat. Ethocī vitas patrū habet: q̄ qdā p̄
 trū docuit discipulū orare hec ḥba. Qui cre
 asti me sicut scis et v̄s miserere mei. Et de
 thaysi q̄ perivit a p̄e ōone: cui ille ait. Dic:
 Qui creasti me misere mei. Unū potuit tātū
 tales & similes breues ōones. O p̄issime
 p̄misere paupcule creature tue. Idē. O sū
 ma bonitas recordare q̄ p̄ me sanguinē tuū
 effudisti: nō sinas me perire.

R̄IMUS modus attēdendi
 sumbōyz et īde elicere sensū spūalē. Uerbi
 ḡa. Per dauid̄ intelligēdo xp̄m. p̄ golyā dia
 bolū: p̄ iherlm̄ supcelestē ciuitatē. Sc̄dus
 mod⁹ attēdēdi est statuēdo se mētalit ad cer
 tū locū ne mēs īde euagēt et coapret q̄tū va
 let sensū psalmi ad id qđ ibi gestū estibl̄ grā
 Unū psalmū ad locū anūtiatiōis q̄si videat
 āgelū descēdēntrē ad cubiculū btē marie v̄gi
 nis & dicētē. Ave grā plena. r̄c. et cū eo ml̄/
 titudinē āgelozy psallētiū cū q̄bo et ip̄e psal/
 lat. Sc̄d̄ psalmū ī natūritate quē psallebat
 pastores et tres magi et āgeli canētes. Glia
 ī excelsis deo. r̄c. Tertiū trāslēs ad tēplū vbi
 videat symeonē senē occurrētē. Quartū eudo
 ī egyp̄tū et sic p̄seqnt de alijs xp̄i p̄egrinati/

onibz. Specialit tñ ostiuaat mete suã locis
passiois xp̄i:vnū psalmū cātādo i morte oliue
ti:aliū in domo Anne. tciū ate pylatū: aliū
ate herodē: qntū i flagellatiōe: sextū i corona
tiōe: septimū i baiulatiōe crucis. aliū i crux
et fixiōe z morte: aliū i lībo patrū: aliū i cena
culo vbi apparuit dñs iesus disciplis suis
post resurrectionē: aliū i ascēsione. r̄c. fixa
enī mete ad certū locū mudi facili⁹ attēditi
qz q mēs iāsit i celo: iā i refectorio. iā scolos
iā scolis. r̄c. Illa em̄ distractiūt Tertius
mod⁹ attēdēdi est: q hō eleuet cor suū ad pa
ternā patriā: vbi audiāt laudes sc̄t̄z et cū
illis putet se reuerent stare et deū laudare:
vnū psalmū cū chorū āgeloꝝ: sc̄dm cū cete
pphetaz: aliū patriarchaz: aliū apostoloꝝ.
r̄c. Deinde sciendū q non debet solū orare
p se sed etiā pro ecclesia. r̄c. Et sic potest di
cere vnū psalmū in psona xp̄i: aliū in psona
benefactor̄: aliū in psona pctōz: aliū in per
sona pauperez: aliū in psona insimoz: alium
in psona omuiū fideliu defunctoz: sic de
alios. Et adhuc etiā potest mente suā slabidi
lire in orando pro pauperibz vidento xp̄m
pauperē iacentē in prelepio orādo pro errā
tibus: sequēdo dñm in egyptū: p̄o tēptatis

attendendo desertū ubi xp̄s tēptatus fuit
 a dyabolo pro raptiūs: in mōte oliveti: pro
 infirmis: videndo xp̄m acriatū in cruce. Et
 sequēter est notandū q̄ Bonaventura dicit
 orando debem⁹ tria facere. **P**rimo iuoh
 care gratiā spiritus sancti: et sic possent⁹ dicere
 Ueni sc̄t sp̄us. **S**econdo plorādo: et p̄ nobis
 in p̄ponēdo xp̄m crucifixū i oīb⁹ oīomb⁹ et sic
 in oīb⁹ orationib⁹ interponim⁹: per domīnū
 nostrū i esum xp̄m. i meritis sue passionis et
 nō nostris petim⁹. **T**ertio pro intercessi
 one possum⁹ inuocare beatā virginē et om̄es
 sanctos: et sic dicere possum⁹. **S**acra maria
 et oīs sancti. intercedite pro nobis ad dñm
 Itē int̄ ceteros modos articulatū q̄ ad sensū
 videt ille aptior: vt q̄s oretin psoma ecclesie
 ubi p̄ponat sibi quādā multitudinē ppli sta
 tis iux crucē dñi et clamatis ad dñm: in qua
 multitudine sunt aliq̄ infirmi: aliq̄ tēptati. et c.
 et q̄ multiplex est sensus in psalmis: et multi
 sunt stat⁹ hoīm bīm hoc aptet vn⁹ vel plures
 bīs. Et possit int̄ētē hō p̄siderare etiā cor⁹
 pus christi in cruce aliquos versus aptando
 impressione spinē corone aliquos vulnere
 dextre manus et cetera. Aliud remedium
 attentionis est: vt homo per vnum

psalmū p̄cipit sibi vnu affectū deuotiōis et
p̄ n̄: v̄l aliude quā mēta lit̄ pferat ad singu-
los ps̄us i clinādo ad hūc sensū v̄boz verbi
grā. Dixit dñs d.m. cogite o amator ardē-
tissime. Donec ponat ūmicos ad aliū mittet
affectū. aut eūdē p̄tinet si feruetyt Laudare
pueri. O hospes suauissime et sic p̄tinuando
exclamatiōes q̄ loco vie ūlumiatiue ponūtur
i tabula oratiōis dñice v̄z p̄ n̄. Et p̄ singu-
los ps̄almos p̄t affectū ūu alligare: ne euā
gef p̄ diuersa et sic p̄tinue erit memor dei et
habebit cor eleuatū. Ex dict̄ colligit̄ p̄sens
tabula p̄ articulōe p̄tinēs. xxviiij. clausulas i
q̄tuor li neis sc̄d̄ q̄ i vna manu. xxviij. sunt
locali q̄tuor digitiis: i q̄bo. ps̄us. Lisis ianuas
computantur.

Affectus timoris cū indignitate sui re-
spectu tremende maiestatis.

Lū maria. Lū discipulis. p̄ fidelib̄ defūctis

Affectus sp̄ci demia et bonitate ūmī.

Lū aglis. Lū m̄rib̄. p̄ viuis rscā m̄re eccl̄ia

Affect̄ ḡtitudinis et bñficijs p̄ceptis:

Lū p̄i arch. Lū p̄fessorib̄. p̄ se et pentib̄.

Affect̄ dilectionis de pañnali caritate.

Lū p̄phis. Lū mōachis. p̄ se et lugētib̄. et
pauperibus.

Affect^o laudis de ratiōe potētie et sapie.
Lū inōcētibꝫ. cū p̄gibꝫ; p̄fīrmis et tēptatīs.
Affect^o exultatiōis de oī p̄fectione.
Lū aplis. Lū vīdūis. Pro afflīct^o et captiuis
Affect^o doloris de passiōe dñi iesu xpī.
Lū euāgelistꝫ. Lū oibꝫ sc̄tis electis. Pro ini
micis infidelibus et paganiis.

RO declaratione hui^o tabule est
sciendū: q̄ affect^o illi excitat
exclamationē et cordis eleuationē. Et ad hoc
valēt ille dictiōes. O. Dñ Si. et ḡsimiles.
Ex^m de affectu tioris. Si tu es tremēda ma
iestas: vbi timor me^o. Dardetissime amotor
q̄n te diligā dulcedo mea. Illas xxviiij. clau
sulas loca ī sinistra manū i^o quor dīgitis pol
lice excepto ab itra et ab ex. Et sic ī p̄mo dī
gitō habebis septē affect^o q̄s excitare potēt
ris ī te: ad aptādo cuilibet affectū vnū psal^m
mū v̄l plures: vnū psū v̄l plures: et cū polli^m
ce pūge articulū illi^o dīgitis: vt illa pūctio v̄l
ipressio dīgitī ipediat distractionem. Verbi
grā. Dñe dñs nr. r̄c. psallēdo cogita ī digna
tionē hūani generis ī p̄mo articulo ī dicis. et
sic ī ter. In alijs duob̄ dīgitis loca. xiiij.
diūstares sc̄tōz: et ḡpmē cū pollice articulos
singulos p̄ singulos psalmos. s̄bi grā cū beatā

Regine maria psallendo psalmū. Būdīcā dñō
in oī tpc. Lū agelis. Leli enarrant. In pno
digito locas hos p qbh vi's orare: in ploma
illoz ac si ipsi hoc oratēt. psalle: vel dic pī nī
aut alias oratiōes: vbi gra. Dic. De pñdīs
ac si aie de purgatorio ad dñm clamaret hec
vba. Misere mei deus: ac si sancta mater
ecclesia h p se z suis filijs exoraret. Et hec
locatio ac pñctio digitorū multū valet patē
tione: qz si cor hoīs mltiplicit limitat ad ali
qd determinatū. s. ad certū affectū: aut ad cer
tū chorū sc̄tōz: aut ad certū affectū p̄passiū
primoz: et nō erit euagatiōis tanta occasio.
Hūc modum pñmūt hñt Cartusien. qd rōnū
psalteriū sibi p̄stituit i manu. et sic cordet
nus attēti' psallat. articulos digitorū pñ
rēdo qñi in iſtrumēto musico citharizatēt. Et
illo tñ fundamēto: z p̄cipue ex diuina clemē
tia qñ mltiplicit distribuit dona gratiaz: po
terit hō multo plura p̄cipere z in manu sibi
p̄stituere. In uno digito pas nī. In alio illas
quīq ptes. salutatiōis agelice. s. purissima
pfectissima. zc. Et sic poterit se etiā in laure
viginis feruēter exercere. In alio digito. vij
pctā mortalia. In alio. viij. dona spūfici. In
vibz decē p̄cepta. Et sic adiutorio manuū po

39.

terit in manu plangere meditari psallere: et
deum et sanctos ei^m significare laudare et su-
pereraltare: et hec de attentione sufficiunt
¶ Ite pro hac via oratiua nota tres oratores
breuissimas. Prima est. O artifex potestissi-
me ne despicias opus tuu. et. O mercator
prudentissime: ne sisas perire precium merca-
tionis tue. et. O hospes clementissime puris
ficalibus dirige serua domu tuu et hospiciu-
mu: quod tibi in baptismo dedicasti. ¶ Ite
circa primam viam nota triplicem collectum dñe
orationis scz patr n. In prima clausula
ponit defectus noster ad correspondentiam vie
purgatiue. ¶ Secunda gratitudo nostra q
cognoscimus creatorum nostrum ut amatorum nu-
tritorum. et per modum vie illuminatiue. ¶ In
tertia affectus noster ad correspondentiam vie
vniuersitatis ut patet in tabula sequenti.

O pater Nos populi O amator ar-
noster sine te dentissime

¶ Quando te diligemus feruentem filiali
amore perfectissimo.

Qui es in Nos vacui O hospes sua
celis et exules uisimme

¶ Quando habitabis in hospicio cordis
nostru ut in celis.

O artifex
O mercator
O hospes

Sacrificet Nos trena ti O sapor sancti
nomē tuū bi pponētes cūssime.

Quando nomen tuum dulcescer nobis
vt oia terena contēnamus.

Adueniatre Nos er O rex preclara
gnū tuū rantes rissime.

Quādo nos subiçiemur tuo regimini ut
nō regnet in nobis concupiscentia.

Fiat vo.t.si. Nos re O preceptor pri
i.n.ce. et i.kra belles dentissime.

Quādo pformabimur i oibz volūtati tue
Panē nr̄z co. Nos mē O nutritor; sup
da nob̄ hodie dici. ficiētissime.

Quando transformabimur in te et ple
nasrietate faciabimur.

Et di.n.ð.-n. Nos pecca O credito;
s.z.n.di.ð.-n. tores largissime

Quādo suscipies nos pdigos filios re
mittendo nobis omnē excessum.

Et ne nos Nos tem O custos dilli
idu.i.rep. ptati gentissime.

Quādo tutabim̄ tua custodia vt nō pūse
at nobis amodovllus aduersarius.

Sed libera Nos fra O liberato
nos amalo. giles fortissime

Quando liberabimur a fragilitate huius corporis: et ab omni discouenienti perpetua libertate.

p Ro declaratiōe

istius nota: q̄ cū dicit. Pater noster.
attende amore: quē habet pater ad filium.
Talē rāpliorē habet deus ad nos. Quando
dicas: qui es in celis. cogita deū inhabita/
tore bonaz mentiū que celoz noī e intelligū
tur. Quando dicas. Sanctificetur nomen
tuū. Optamus vt diuinū nomen nobis sa/
piat et dulcescat plus q̄ terrena quia sanctū
dicitur id est sine terra. Lū dicas Adueni/
st regnū tuū. Optamus non solū eternū re/
gnū. sed etiā ut hic nos regat: et vt sit rex
noster. Lū dicimus. fiat voluntas tua sicut
in celo et in terra. Optamus vt doceat nos
Juxta illud doce me facere voluntatē tuam
quia deus meus es tu. Lū dicimus. Panē
nostrū cothidianū: da nobis hodie. Opta/
mus vt sit nutritor noster: corporaliter et spi/
ritualiter. Juxta illud. Oculi omnīū in te spe/
rant. tē. Lū dicimus. Dimitte nobis. tē.
Optamus q̄ vt pius creditor nobis relaxat
quod tenemur. Lū dicimus: Et ne nos. tē

D .i.

Optam⁹ ut custodiat nos. Lū dicim⁹. S;
libera nos. Optam⁹ non solū de p̄senti im/
pugnatiōne: sed etiā ab omni futura: et ab
omni qđ nouerit sibi dissplicere liberari.

d E vía vnitua ⁊

est qua quis bene purgat⁹ et illuminat⁹:
amorose vnitur creatori suo exultando
de p̄fectionib⁹ suis illi soli placere deside/
rans prompte et lete nūc ipsum magnificat⁹
nūc laudat. nūc animatur. totus lāguet amo/
re eius. ut possit discere illud canticoz. Asa/
mea liquefacta est ut dilect⁹ locut⁹ es michi.
z. Et post pauca subdit qz amore langueo.
Et psalmista. Quid enī michi est in celo: et
a te quid volui super terram. id est ego pure
amo te nō propter bona celoz: aut propter
bona super terrā. Et hec vía sepe superius
tacta est via affectiuā ⁊ suplatiuā. In re enī
vnū sunt via affectiuā et vnitiuā: sed nomia
habent diuersa. Unde per vía vnitiuā eleuat
quis mentē suā in deū: excludens oēs vani/
tates proponens sibi illud vidi cuncta que
erant sub sole: ⁊ ecce vniuersa vanitas. Fac/
igitur sicut avis que volat sursum: et si oc/
currūt musce id est vanitates: nō cures sed

pertranseras dicendo. Ad solem tendo: nos
 lo co: meum cū vanitatibus que in terra sunt
 occupare. Et acquiritur hec via per recolle:
 ctionem int̄imā ab exteriorib⁹ ad interio:
 ra ab ymis ad summa a temporalib⁹ ad eterna
 vnde sol ille de quo facta est mētio ille est de
 quo dicit. Tu solus sanct⁹. tu solus dñs. tu
 solus altissim⁹ es. Ad illā viā req̄nif. **P**ri
 mo q̄ homo per virtuosam assuefactionē et
 gratiā sit radicat⁹ in virtutib⁹: q̄ nullā dele:
 ctationē habeat in appetitu vane glorie in
 cupiditate diuitiaz: in concupiscētia ocloz
 et gule. **S**econdo requiritur eternū silentiu:
 m nō occupet se circa exteriora: quid audie:
 rit vel viderit foris: nichil curando tanq; in
 summo occurrisse. **T**ertio q̄r̄t̄ amorosa
 adhesio cū deo: vt omnia eius iudicia: omnia
 facta oēs doctrinas cū reverentia amplectat̄
Quarto q̄ nichil aliud q̄rat: sed reputet
 sibi illum dilectum sufficientissimum super/
 excellentē illum in corde suo diligat: super
 omne qđ potest videri: audiri vel cogitari:
 imo sup̄ omne qđ ymaginari potest: qz tot⁹
 amabilis tot⁹ desiderabilis. tc. vt̄ patuit
 in via beati Ber. **Q**uinto q̄ sepe reducat
 ad memoriam perfectiones dei et illis int̄i/
 q̄

me congratuletur. Et quis infinite sint per
fectiones dei: tamen communiter tres occur-
runt in quibus sic affectum excitet. ¶ Primo
congratulor tibi dilecte mihi qd tu es potentissi-
mus: non qd michi in hoc bene sit quasi co-
modum meum querens: sed quia illa est perfectio
tua qd nullum times: nullius indiges. nemote
expugnare potest: nemo tibi potest resistere:
nullus demon. nullus aduersarius et de hoc
primo gaudemus. ¶ Secundo congratulor
tibi. quia tu es sapientissimus: illud est per-
fectionis tue: quia sic te nullus decipere po-
test: quia nichil te latet. ¶ Tertio congra-
tulor tibi. quia tu es summe bonus: hoc est
summa perfectionis: quia immutabiliter es bo-
nus et ita bonus qd temelius excogitari non
possit: immo nec dignus nec nobilis. ¶ Sexto
principaliter utile est incipienti habere
aliqua verba per que exprimat desiderium
suum affabiliter alloquendo dominum. de hoc
Hugo de palma Cartusiensis. dat modum se-
eleuandi per viam unituam: qui tactus est super-
rius in oratione dominica. Potest enim homo
procurare affectum suum per illas dictiones.
¶ Quando: si: et consimiles. Unde dicit qd
incipiens utatur talibus postquam autem gratis

dei adiuuante exercitatus fuerit : tunc sine
omni cogitatione preuisa: certeis in die mul-
tum amoroſe mente ſuā in deū eleuare po-
teſt. Unde ex intentione ipsius potest collig-
i talis eleuatio. O ſumma bonitas. O al-
tissima eternitas. O incōprehensibilis fa-
cientie profunditas. O pater piissime quā-
dote diligā: quando brachij ſuorū amoris te con-
ſtingā quando tuis beneficijs tue miseri-
cordie quāmecū facis vices impendā. Quā-
do tremende maiestati tue timorē impendā.
Quando ſpeculum tue virtuose vite ſcīlicet
humilitatis: paupertatis: patientie. obedī-
entie. caritatis: ſic de alijs debitib⁹ veſti g̃is
prosequar. Quando festa tua: ſanctor̃ tuor̃.
ſcīlicet nativitatis. resurrectionis. ascendi-
onis. r̃ē. debita veneratione congratulabor
Si tu es tremenda maiestas vbi timorē me⁹.
Si tu es amantissimus pater meus vbi a-
mor meus. Si tu es dñs et mercator me⁹.
vbi eſt ſeruitiū meū. Si tu es ihabitator
et hospes meus: vbi eſt mundicia dignatato
hospiti. Si tu es vita ſanctor̃. decor ange-
loꝝ. vbi eſt cōgratulatio mea. Et ſic diu exer-
citatus ſicut pro edificio pontis apponūtur
quandoꝝ ſuſtentacula: poſtea pons ſtat ſine

illis. Sic postea spūs sanctus eleusbit cor
hois sine illis: ut semp tēdat sursum aut fre
quēter. Juxta illud cāticoꝝ: Trahe me post
te in. o. vn. t. currem⁹ ⁊ sic habet aliqd de via
vnitina. Tamē hec via et sciētia nō dīscitur
ex libris: sed de sursum est. ⁊ cui vult parti/
cipat eā pat lumen⁹ his qđē clari⁹ hjs vero
obscurius. Pro ista via sicut dictū est valet
intima cōgratulatio pfectiōnū dei ut homo
in ymnis ⁊ cātīcīs iubilet in corde canendo
et ptractet laudes dei de hjs pfectiōnibus
sive laudib⁹ ponit tabula infra scripta. Et
semp p̄mittit clausula. Cōgratulor⁹ tibi pat
celestis: quia tu es. ¶ Autor essendi: hoc est
alpha ⁊ o. principiū ⁊ origo om̄. Unde de te
sic scribit qđā metrista. Hui⁹ in arbitriopē
dent mortalia queq;. Qui sol⁹ cūctis p̄culit
esse suū. Qui facit ⁊ reficit. Creat atq; crea
ta gubernat. Lui⁹ idē posse qđ velle nec mi/
nis habet. Congratulor⁹ igī tibi in pfectio
ne tua essendi: qz tuū esse ē pfectissimū. Pri
mo qz nō potes cogitari nō esse: qz si tu non
esses nichil esset. Secundo qz a nullo alio
habes esse. Tertio qz omne qđ est. a te ha/
bet esse. ¶ Bonitas summa. Primo qz nulla
res est bonitatis suetā diffusius sicut tu: sed

bonum quanto cōmuni⁹ de te tanto melius.
 Secundo nulla res est tam citoplacabilis si
 car tu. Tertio nulla res est tam desiderabi⁹/
 lis delectabilis ⁊ amabilis sicut tu. ¶ Causa
 vniuersalissima Illa causa quam philosophi
 sic ex naturali ratione cōuincebant esse. Si
 nō est processus in infinitū in causis sibi essentia/
 tialit⁹ subordinatis: prima causa est: sed nō
 est processus talis in causis essentia⁹ subordi/
 dinatis: ergo prima causa est. Tu es ille pri/
 ceps de quo. Aristoteles in fine duodecimi
 metra. cocludēs librū suū sic dicit. Mala
 est pluralitas principi⁹: vñ ergo princeps.
CDeo vniuersi: qui cūcta decorasti. Tu es
 cuius pulcritudinem sol et luna mirantur.
 Tu es in quē desiderant angeli prospicere.
 A te habet decus pulcritudinis sidera. rose
 lilia. ⁊ c. Et a te aues habent decus suavis
 melodye. phylomene. alaude ⁊ omniū avium
 genera ⁊ omnia organa. A te habent decus
 seporis. mel. vīnū ⁊ oīz pigmentariorū genera.
 A te decoratum est celum sideribus: aer vo/
 lucribus. terra animalibus. aqua piscib⁹. ⁊ c.
Externus sustentator omniū: a quacunq;
 enim re tuam subtraheres sustentationem vñ
 conseruationem: illi co rueret in nichilum

Fons sapientie & quoniamant omes the-
sauri sapientie & scientie: tu es eterna sapien-
tia attingens a fine usq ad finem fortiter: di-
sponens oia suauiter. Qui celoz contines
thronu & abyssos intueris: montes poderas
in statera: terrapalma excludis: & posuisti le-
ge aquis ne transcedant fines suos. **Glo-**
ria mundi. Te enim adorant angeli: laudat ar-
changeli tibi sumo. Te iure laudat ois crea-
tura spes nostra: salus nostra. honor noster:
gloria nostra: finis & expectatio nostra. Ha-
bitat tantissim tua est terra & plenitudo eius
orbis terraz: & uniuersi qui habitant in eo.
Gloria & dinitie in domo tua. Si honorat:
et diues dicitur qui habet aurum: quantu ho-
norari deberes qui fecisti aurum & gemmas & oia
que sunt in uniuerso. **I**ncomprehensibilis
tu es: de te enim dicitur. **M**agnus dominus & lau-
dabilis nimis: et magnitudinis eius non est
finis. **L**ante enim es excellentie: quia tua altissi-
ma excellentia nemo potest capere ad plenum:
nec homo nec angelus: immo nulla creatura:
quia ois est finita: tu vero infinitus es: sed
infinity ad finitum nulla est proportio. **K**ar-
itas tu es: & qui in te manet: manet in cari-
tate & tu in eo. **Sicut natura ignis est ardore**

scēderet clare facere: sic p̄petas tue caritatis ē
 creare: te largissime diffudere. Inflāmare ad
 amorē. accēdere. saluare. redimere. custodire
 liberare: illuminare: vnde et tibi dicitur. De⁹
 cui propriū est misereri. ¶ Loco incircūscri
 ptibilis et tamen vbiq̄ es. Si ascendero in
 celū tu illic es: de te dicit Ber. Deus vbiq̄
 regnat: vbiq̄ imperat: vbiq̄ maiestas eius
 oia implet. Nā in inferno exerces actū iusti
 cie tue sed dicere hoc fieri in absentia tua:
 perfidia est. Sic etiā es in tēpore incommen
 surabilis. Res enī que ab eterno fuit: atq̄
 ante omne tēpus fuit. Quomodo ergo cō/
 mensuratur tēpore quod fuit quādō nō fuit
 tēpus. ¶ Merces sanctor̄ iubilis āgeloꝝ
 speculū omnīū elector̄. ¶ Norma: i. regula
 et exemplar omnīū. Res enī de quanto tibi pro
 pinquior tanto nobiliōr. Aliqua habentesse
 tecum: aliqua esse et viuere: et sunt nobiliora
 prioribus. aliqua viuere esse et discernere. et
 sunt secundū naturam nobiliora prioribus:
 aliqua vltra hec habent purū esse et virtuosū
 et sunt tibi plus ceteris propinquā. Per sin
 cerissimā enī tuā bonitatē est in te oīs exē/
 ploritas virtuositas et communicabilitas.
 ¶ Quid siue ordinator̄ vniuersor̄ qui sīn/

gula locas secundū suū statū aut sua merita
ta sursum aut deorsum: sicut prudens pictor
ponit colores: hic rubeū hic nigrū vt decor/
ret op̄ suū. ¶ Perfectissim⁹ sine omni defe/
ctu: q̄ nullius indiges: tib⁹ psl es sufficiens
q̄ melius aut dign⁹ aut nobili⁹ aut pfect⁹
nec est nec excogitari potest quicqd est lau/
dabile ⁊ pfectionis in creatura in positu.
hoc est in te in suplatino. ¶ Quietissim⁹: vt
dicit Boetius. Q̄ perpetua mū dū ratiōē
gubernas. Terraz celiḡ fator. Qui tēpus
ab eo ire iubes stabilisq̄ manēs das cuncta
moueri. Principiū rector: dux semita lmin⁹
idē. Tu req̄ies trāquilla pijs te cernere sig/
nis. Es etiā immobilis ⁊ imutabilis qz vbiq̄
es ut patuit ex pmissis. Res autē dicit mo/
ueri: que tendit ad locū quo prius non fuit:
Immobilis autē que vbiq̄ est nō habet quo
tēdat. ¶ Recreator oīm qui dixisti. Venite
ad me oēs q̄ laboratis. Aia enī que est in te
radicata in centro suo: ⁊ recreata ⁊ querata
est que vero in te nō est mult⁹ vanis fantasma
tibus fatigat. Sufficiētissim⁹ qui te habet
totū habet: qui te nō habet mēdic⁹ est ⁊ paup
qz q̄cqd preter te est: nō reficit: et si reficit
nō sufficit. ⁊ si ad tēpus sufficit: nō tamē per

petue satiat: quādo adhuc ap̄li⁹ querat: qui
 autē te habet satiat⁹ est: finē sūnū habet: non
 habet vltra qđ qrat qz tu es sup omne visi
 bilitate: audibile: odorabile: gustabile: tāgibile
 sensible. ¶ Itē adhuc a ltior es sup omne
 figurabile: numerabile circūscriptible. ¶ Itē
 altissim⁹ es sup omne demonstrabile: diffini
 bilitate: opinabile: iūstigabile: estimabile: yma
 ginabile: q̄ tot⁹ es amabilis: maxime lauda
 bilis: et sume desiderabilis. ¶ Thezaur⁹ fide
 lis vbi enī thezaurus noster ibi et cor nostrū
 Quicqd enim nobis auferat: si tu in nobis
 permāseris: sufficit nobis. Tu es illud vnu
 quod dixisti Marthe esse necessariū. In te
 summa placentia nostra. Et si nos horreat
 totus mūdus: si tu nos approbas sufficit no
 bis. Desideriū nostrū tu es. Utinā tu pla
 ceres toti mūdo: et totus mūdus faceret bel
 neplacitū tuū pro illo dcberemus mori zelo
 caritatis. ¶ Utinā quis habent viuere oīa
 In quo nos mouemur et sumus. De te enim
 dicit. Ex ipso et per ipsum: et in ipso sunt oīa
 tibi honor et gloria per infinita secula secu
 lorum. ¶ Christus intelligitur vncius. Tu
 similiter es talis vncio et salsa: que appo
 sita vnicuiqz rei mundi facit ipsam sapidam

v

In electis enim es sapor gratie: in damnatis es
sapor iusticie: et vindicta iniustum. Tu es
creator: tu es gubernator: tu es redemptor: tu es
stificator: retributor: et glorificator: et ceterum. Huius
perfectionibus congratulando anima mea licet
facta est. Et quid agam nisi in pace in idipsum
vormam et requiescam. et dicam. Nolite suscitare
dilectam donec ipsa velit. In laudes tuas pro
rumpam. Et si dignae laudare te nequeam: de te
tamen non sileam cum solu de te gaudeam. Tu enim
es dulcis sapor: Iste qui te gustat. Iesuphi
tuo vinctus a sapore mori posset pre amore.
Te solu amans unice dilecte mi pulcherrimi
me: ubi quo vis conmorare: ubi vis ut que
raris: qui sapis et dulcescens. O dulcis ho
spes aie esto hospes sumus tibi tecum sine fine.

d

Envia exultati
ua que asscribitur beato Grego. qui
pertractat et meditatur gaudia celorum unde in
quadam omelia sic scribit. Que lingua potest
dicere: aut quis intellectus potest capere:
illa superne ciuitatis quamta sint gaudia angel
orum chorus interesse. et ceterum. Uocatur autem haec
via exultatiua vel congratulatiua quod per ea
homo congratulatur: glorie dei et sanctorum: et ceterum

et homo meditatur gaudia que sunt in celo
 quibus meditatis leuius portat omne quod
 grauat in hoc mundo. Unde Gregorius Minutus
 pondus laboz spes premiorum. Sciendum
 q̄ volens mente suā per hanc viā eleuare ad
 congratulandū supnis ciuiis. Primo vi
 deat quomodo inter se distincti sunt secundū
 dū diuersa eoz merita: quod haberi poterit
 ex aliquali eoz similitudine regni celestis &
 regni terrestris. Unde sicut in regno terrestri
 sunt diuersi status hominū: sic poterit me
 ditari de regno celesti. Et sicut veniens ad
 palacium regis terreni salutaret oēs secundū
 ordine et congratularetur honori eoz. Sic
 et tu ascende mentaliter regnum summi regis
 & saluta lauda et congratulare honori & glo
 rie omnium. De hoc ponitur talis tabula simili
 litudinis. In palacio regis terreni sunt pri
 mo. Rex in celesti curia est rex regum deus
 In hoc ordine saluta quilibet secundū statū
 et dic. Salve rex regū: saluator et gubernator
 omnium: congratulor maiestati tue. pleni
 sunt celi & terra. Tu prefulges in regno tuo
 sicut sol inter sydera. Secundo ubi est regina
 Maria. Salve et gaude regina celorum
 mater regis angelorum tu carissima: pulcher

rima. purissima. p̄fissima dñna. post hāc secre
tarij et nuntij: et iunt angeli assistentes et mū
cij. Saluete et gaudete spiritus innocentissi
mi: qui nūqz a beneplacito vestri creatoris
deuistatis. Post hos principes et comites et
senes sunt ibi et sunt patriarche. Gaudete
et saluete. quia ex genere vestro natus est sal
uator mūdi. Post hos consiliarij et sunt pro
phete. Saluete et gaudete: quia vobis inspi
rata sunt consilia secretorum dei: et impletas sunt
qui fideliter prophetastis. ¶ Itē fidelit
assistentes in exilio sunt: et sunt apli. Sal
uete et gaudete: qui fideliter permanessis
cū rege celoz ī exilio mūdi: qui vobiscū' esu
riuit. comedit. dormiuit. et petes lauit. Lai
cellarij: et sunt euangeliste. Saluete et gau
dete notarij regis altissimi: qui vitā et gesta
regis fideliter euāgelizastis et scripsistis. Mi
lites et sunt martyres. Saluete et gaudete
vos constantissimi milites: qui pro honore
regis sanquine tuū fudistis. Thezaurarij: et
sunt professores et doctores. Saluete et gau
dete qui talenta vobis tradita et thezaurū
cū multiplici lucro representastis quoꝝ do
ctrina fulget sancta ecclesia ut sol et luna.
Uigiles et sunt monachi et heremite. Sol

uete et gaudete: qui alijs dormētibns cōtra
 inimicos regis vestri orando et psallēdo
 vigilastis. Virgines. Saluete et gaudete:
 que sponsos mortales et regnum mundi cō-
 templisti s propter amorem spōsi celestis: ad
 cuius thalamum iam cum lampadibus in-
 trasti. Uidue. O dispensatrices. Salue/
 te et gaudete: qui opera misericordie christo
 in pauperibus fideliter dispensastis. Com/
 munis populus aut vulgus et esturba oīm
 electorū. Saluete et gaudete oīs simul electis
 q diversis merit̄ et virtutib⁹ regnū i troistis
 Lō gratulamur vobis oīb⁹. Drate pro nob.
 C̄te pro ap̄liori eleuatiōc mētis ad illa fu-
 tura gaudia: vidēas te gaudijs celorū hec ta-
 bula. C Amotio oīs diuisitatis: ibi nō erit fa-
 mes. sitis. frig⁹. nec est⁹. C B̄tissima p̄sen/
 tia oīs bonitat̄. C Losorū āgloz dulcissi/
 me amenitat̄. C Dotes corporis summa agili/
 tas. sc̄bilitas. ipassibilitas: claritas. C Ex/
 cellētissima dona aīe. cognitio. sphēsio. dile-
 ctio. symē maiestatis. C Fruictio spēclī i effabi/
 lis iocūditatis. C Saudebit q̄libet de boīs me-
 rit̄ singulorū. C Honorabit q̄libet sic fili⁹ re-
 gis celorū. C Iuinet⁹ sine senio. C Karitas si-
 ne odio. C Lux iocūdissima sine obscuritate

Maxima vocū iubilatio cū perpetua se-
curitate. **N**oticia oīm sanctor̄ sine dubie-
tate. **D**ōdo meritor̄ delectabilis cū multi-
tiplici varietate. **P**ax inessabilis sine tñ
more inimici. **Q**uata ibi sint gaudia: nec
potest dici nec scribi: nec ymaginari. **R**eg-
es sine tedium tot milii annoz. **S**acetas
omniū spiritualiū desiderior̄. **T**ristitia
ibi nō erit neq; luctus neq; clamor: sed nec
ull⁹ dolor. **V**alidissima potestas: ppetua
securitas z sanitas z intimus amor. **E**p̄s
ibi sponsus pater z frater rex donum: et fili-
naliſſimus amor.

Ostquam om̄es
vie taliter qualiter christo adiuuante sunt ex-
pedite: pro conclusione videantur aliquæ do-
ctrine seruande circa premissa que ut clau-
sulati pareant aut ut facilius cordi retineri
possint ponantur secundū ordinē alphabetti
z ante iniciū cuiuslibet clausule premititrix.
Abstractione volens feruenter medita-
ri: debet se abstrahere ab appetitu bonoru:
z cupiscētiaz z diuitiaz: q: hec fantasmata
distrahunt meditantē. **B**ona vita. Debet
enī fructuose viuere: quis in maluola enim

g. 10. fol. 60. v. 10. p. 2

nō introibit spiritus sapientie: nec spiritus
meditationis. Constanti fiducia ad dilec/
tū r nō faciliter desistat ab amore dilecti
propter incursum temptationū. Nitidē dīo
bolus impedire meditantē p diuersa. Tu aut
dic. Ego fido in eum qui ait. Fili prepara
cor tuu michi. Qui nō vult morte pctōrū qui
pctōres vult saluos facere. Nichil ḡ durū
vel turbulentū de dilecto meditare: sed dic
illud Job. Etiam si occiderit me sperabo in eū.

Cosm.
Dispositione corporali. Lu solus es po/
teris vti diuersis ceremonijs in dispositioe
mēbroz. nūc eleuando man⁹. vt Aaron: nūc
genua flectedo vt Salomon. nūc te proster/
nere vt xp̄s in mōte oliueti: nūc sedere vt
maria magdalena ad pedes dñi nostri iesu
xp̄i: nūc brachia in modū crucis extendere
vt xp̄s in cruce: nūc oculos in terrā deflecte
re vt publicanus: nūc in altū leuare vt apo/
stoli in ascensione dñi: et sic poterit illa diuer/
sitas exteriōrū diuersificare affect⁹ i interio/
res: inquit tamē nō sis singularis: sed incli/
na cū inclinatisbus. exhibendo reuerentiam
filialē dño ut patriflecte cū flectētib⁹: exhibi/
bendo reuerentiā quā exhiberet seruus dño
prosterne te cū prosternētib⁹: recognoscenda

E . . .

in hoc tuū iudicē. et te in puluerē redigendū.
¶ Itē valer de congruo tēpus nocturnū: et
locus solitudinis: in his tamē quilibet ha-
būdat in sensu suo. ¶ Exercitatione dīner-
soꝝ et dīversifices actus tuos. Juxta illud
Nūc lege nūc ora nūc cum feruore labora.
Sic erit ora breuis et labori lle leuis. Si
enī velles cōtinue vni actui insisterē minus
proficeres et cito te destrueres. ¶ Fine me-
ditationis. Finis meditationis nō propter
cōmodū tuū non propter euadere penas aut
spelucrī aut premij celestis aut propter dul-
cedinē meditationis qꝫ ille esset amor mer-
cennariū: sed meditare puro filiali amore;
vt cor tuū prepares habitaculū deo vt des-
locū gratie: vt facias beneplacitū eiꝫ cuius
delicie sunt esse cū filijs hoīm qui delectat
in salute nostra. ¶ Itē qꝫ ad hūc finē creatu-
est aīa rationalis vt creatori suo dulcissimo
cordialiter et amoroſe vniāt: hic in vita pme-
ditationē: et in futuro per perpetuā fruitionē
Et breuit̄ debes in hoc q̄rere gloriā dei: po-
stea honorē s̄anctoroꝝ: utilitatē ecclesie. salutē
te tuā: ordinādo tamē oīa in gloriā dei. Juxta
illud apostoli. Siue comedim⁹ siue bibam⁹
¶ Gratitudine gratie si aliquid bonū in te

R. F. P. V. d.

sentis: gratias age: noli superbiere: non est voluntas/
 tis neque currentis: sed misericordia dei: noli
 presumere: gratia enim meditationis datur bene/
 nis eternalis. ¶ Habundantia puerorum. Debes
 enim secundum intentionem cancellarii parisieni di/
 uersa habere puncta: per que te amoremose in/
 flamare possis cum incipis: de hoc vide superius.
 ¶ Intimitate debes in te concipere semper
 quocumque vadis: quasi per oculis tuis haberet
 dilectu tuum: nunc crucifixum: nunc fugientem in
 egyptum. et ceterum. et intimes in tribulationibus ad eum
 ab intra laudas: dulciter et affabiliter loqui
 necessitates propondere: auxilia petere. ¶ Quia
 caritatis accessione: quale tibi vis esse deum si
 benignus: ita te exhibe primo tuo: nullum co/
 tenere: sic eris amicus dei. Ille enim nullum horum
 ruit: nullum reprehensum: sed amicorum idem est vellet et
 nolle. Ut et sic. Quia faciliter in frigida damur: in
 dignem accessione caritatis. feruore: per gemitum
 mitu orationis. Igne pacis Christi per passionem
 Christi: et per desideria adherendi. ut supra. Quia
 dote diligenter. et ceterum. ¶ Labore oportet te appo/
 nere labore. Et merito. Omnisbus in factis
 granis est incepio prima: postea tamquam alle/
 viatur onus. Vides quatos labores sustinet
 agricole pro fructu terre: mercatores prae-

seunt mare: multis se ingerūt periculis: milites vulnera belli sustinet pro trahitorum: et tu sine labore esse nō debes. **M**oderatio nē operū: per discretionē. Ne quid nimis: ne nimis volēs eradere vas ipsum frangatur. Tene mediū. Nō sis nimis remissus nec nimis inquietus. **I**esus. **O**mniū ad modū modus est pulcherrima virtus. **N**aturali cōmīctione. Attēde quid naturae tue p̄gnat. Quibusdā enī p̄dest multū īsistere orationi quibusdā meditari. A lij facilius trahūtur īdicio rationis: alij cōpassione: olj beneficiorū consideratione. A lij sunt vñliores ad vitā actiuā. alij ad contēplatiuā. **S**ic de cibis et potiū: debes naturā tue cōplexionis attēdere: et de vñroq; moderate sumere. Unū enī est mediū quod alteri nō sufficit: sed attēde ne cor graueſ crapula. **O**rdine: ut incipias a via purgatiua: vt prius ablūariſ et mūderis anteq; per viā vñitiuā te dilecto p̄iugas. Nō em̄ decet lutosū et sordidū anteq; lotus sit ad osculū regis p̄ūpere. Nō eas p̄mo ītecto āteq; discas ire ī tra. **P**ropter tūdine ut ī vita tua habeas ī refectiōne ī nōno. **T**c. ut semp̄ p̄optus sis adelelū uandū cor tuū r̄verisceſ ī te illud. **S**urū

*ostulū
vñgo
hīp*

Moderatio p̄ dīcāt nō q̄d nimis vñ
vñgo zaderet vos ip̄i fagat. **O**rh ad
nimis vñgo vñgo alij oīo
alij cōfūcī. alij cōp̄assī. et
maḡ ordī p̄tūdī

corda habemus ad dñm ut prompte dicere
 possis. Deus de^o meus ad te de luce vigilo.
Si igitur discret^o vigilado: et proptus: et
 semp bone voluntatis. **Q**uiete ut quicquid
 distractione tibi ingerit. fugias. in pace in
 id ipsum requiesces nisi ex officio aut obedi-
 tia aut obligatione tenearis insistere occu-
 pationi. fuge tamē iudicia et suspitiones. qr
 multū inquietat cor. Et si erumpit cogita-
 tiones suspicādi relinque eas nō determi-
 nādo sententiā sed dic. Qui nos iudicat dñs
 est: du bia interpretare in meliorē partē. Et si
 alter ceciderit cōpate ei et dic. Si hec tē-
 ptatio me iuuenisset. forte profundius me de-
 iecisset. Recollectiōe. Sepe te recollige ab
 ymis ad summa: a temporalib⁹ ad eterna: ab ex-
 terioribus ad intima: a vanis ad duratura.
 Noli videre vanitates: noli audire fabulas
 Dic vidi cūcta que erant sub sole: et ecce vni-
 uersa vanitas: solus dilectus meus bonus:
 solus amabilis: candidus et rubicundus mi-
 chi sufficientissimus. Sic enim facit puer
 qui non vult aliquid reputari aut melior esse
 patre suo. **T**eruitio sanctorum: habeas
 aliquos speciales sanctos qui bus cotida-
 na impendas seruitia: et semper astent in cō

*aperte
longe*

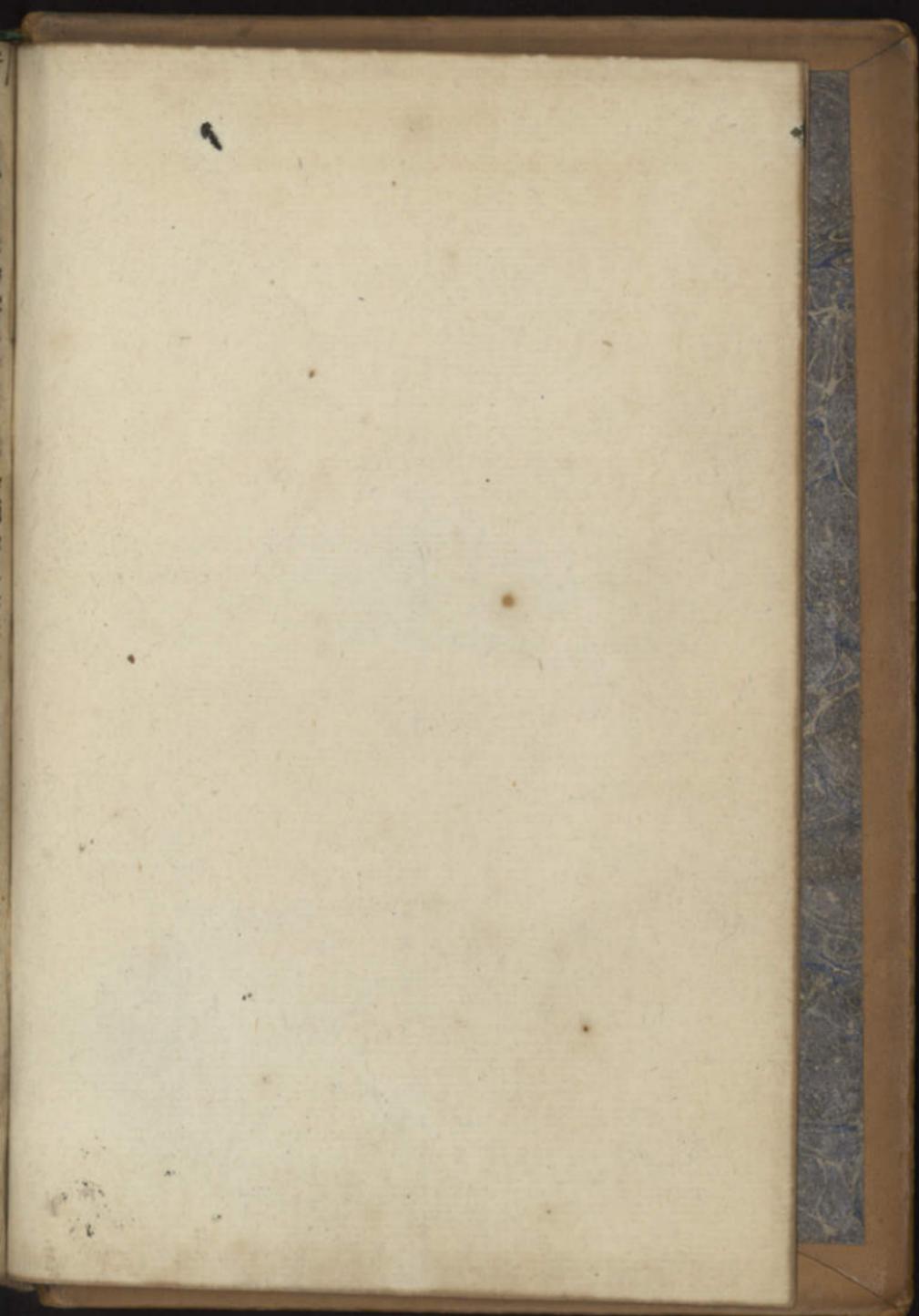
*vidē potest p̄m̄lī
dīta s̄y p̄r p̄p̄t̄*

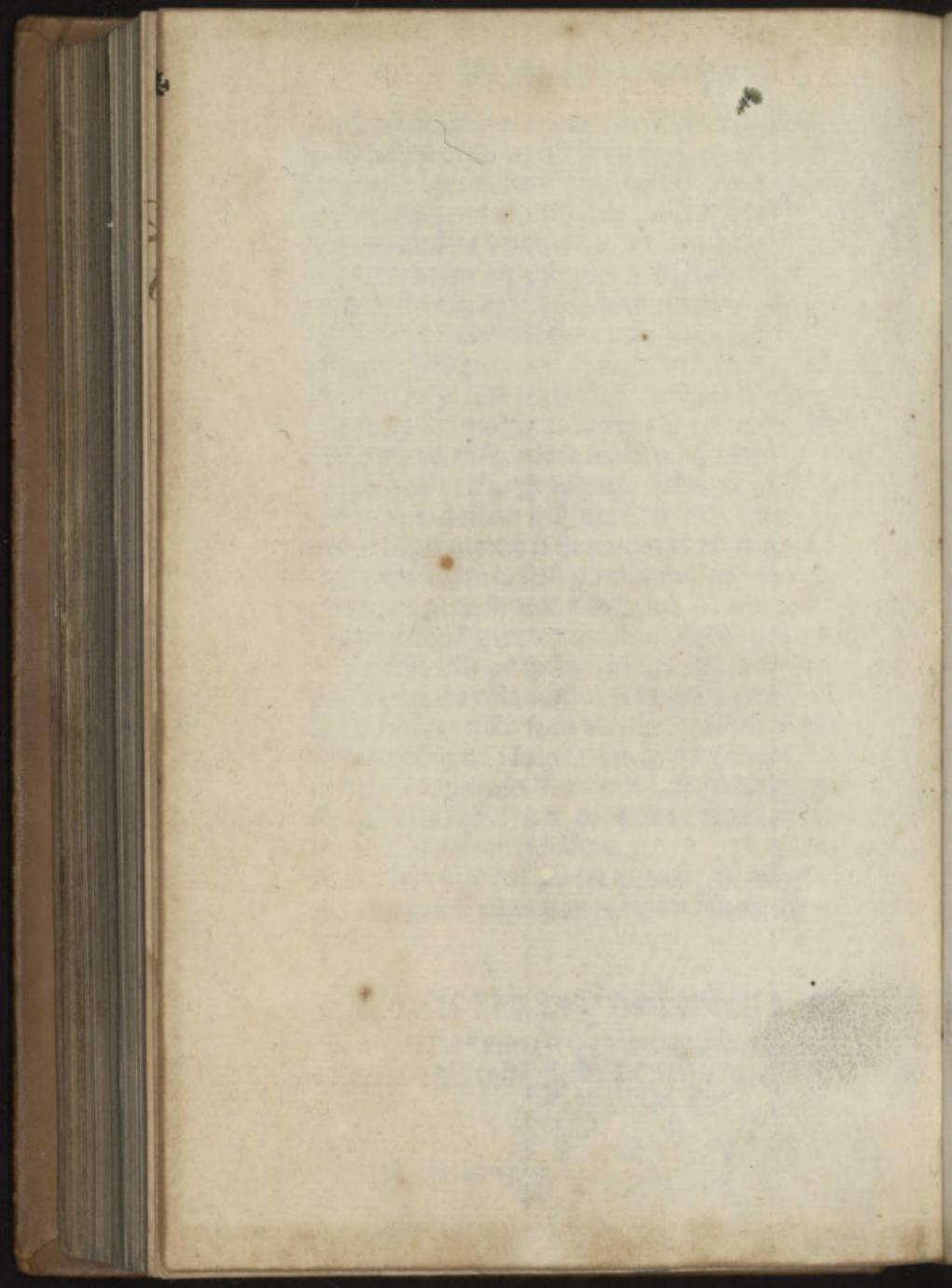
spectu dei pro te intercedendo: ut beatam
virginem: angelum tuum: apostolum: martyrem.
virginem. aut confessorem: aut plurica
qui orent pro te. ¶ Totali subiectione erito
tum te subicias voluntati dei ut dicas ei.
Pie iesu sicut tu sis et vis ita mecum age.
Et si gratiam meditationis tibi dederit: cu
timore suscipe. si non dederit cum patientia
sustine. Quicquid tecum egerit sis conten
tus sine murmuratione: ita esto quasi unus
spiritus cum eo. ut nichil te putas scire nisi
Iesum christum et hunc crucifixum. Ulte
riori tendentia. pro quiete contemplationis.
Si enim religiosus es: ut dicit cancellari
parisiensis. teneris tendere ad quietem com
templationis: etiam si vix in fine vite tue co
prehenderes. quia hoc exigit status tuus.
Ad militem spectat miserios defendere. Ad
rusticum laborare. Ad religiosum contem
plationi insistere. &c. Unde dicit Bonaventura:
vbi dimittitis una die ibi altera ini
cipe: ut facias sicut volens ascendere mon
tem altum: cum quiescere vult non semper re
uertitur ad pristinum locum: sed in eodem
loco setet et quiescit: et ibidem incipit post
quietem. Nos autem ideo non proficimus

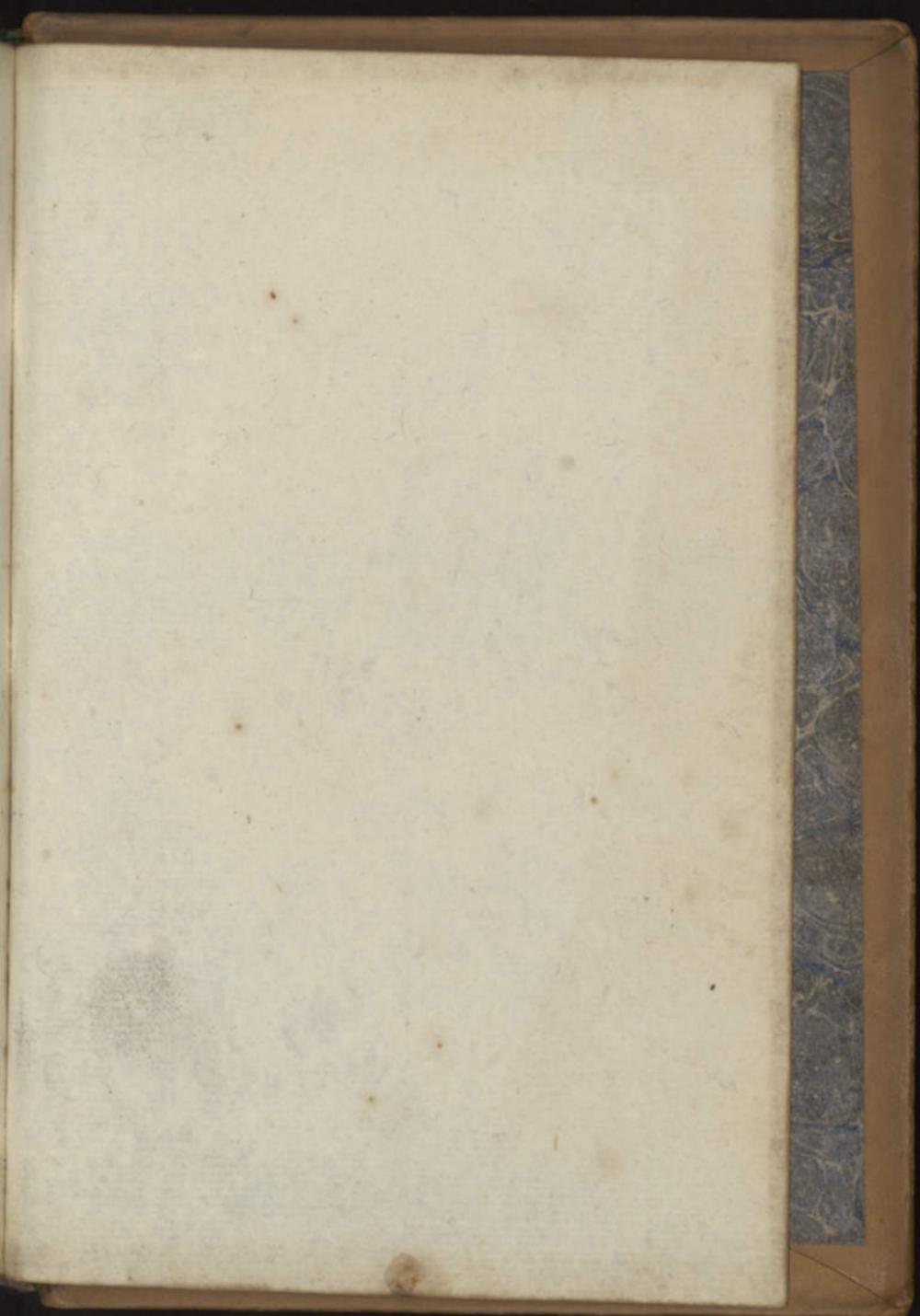
in contemplatione: quia quod hodie cū diffi-
cultate et gratia dei acquirimus cras inge-
rendo nos leuitatibus: aut fabulis. aut vo-
luptatibus perdimus. et sic de ascensiū mō-
tis ad allem prolabimur: et non continua-
mus. **C**hristo ut nichil preponas ei ipsū
reprecanſ. ut sit adiutor tuus. protector. di-
rector. et finis. Amen.

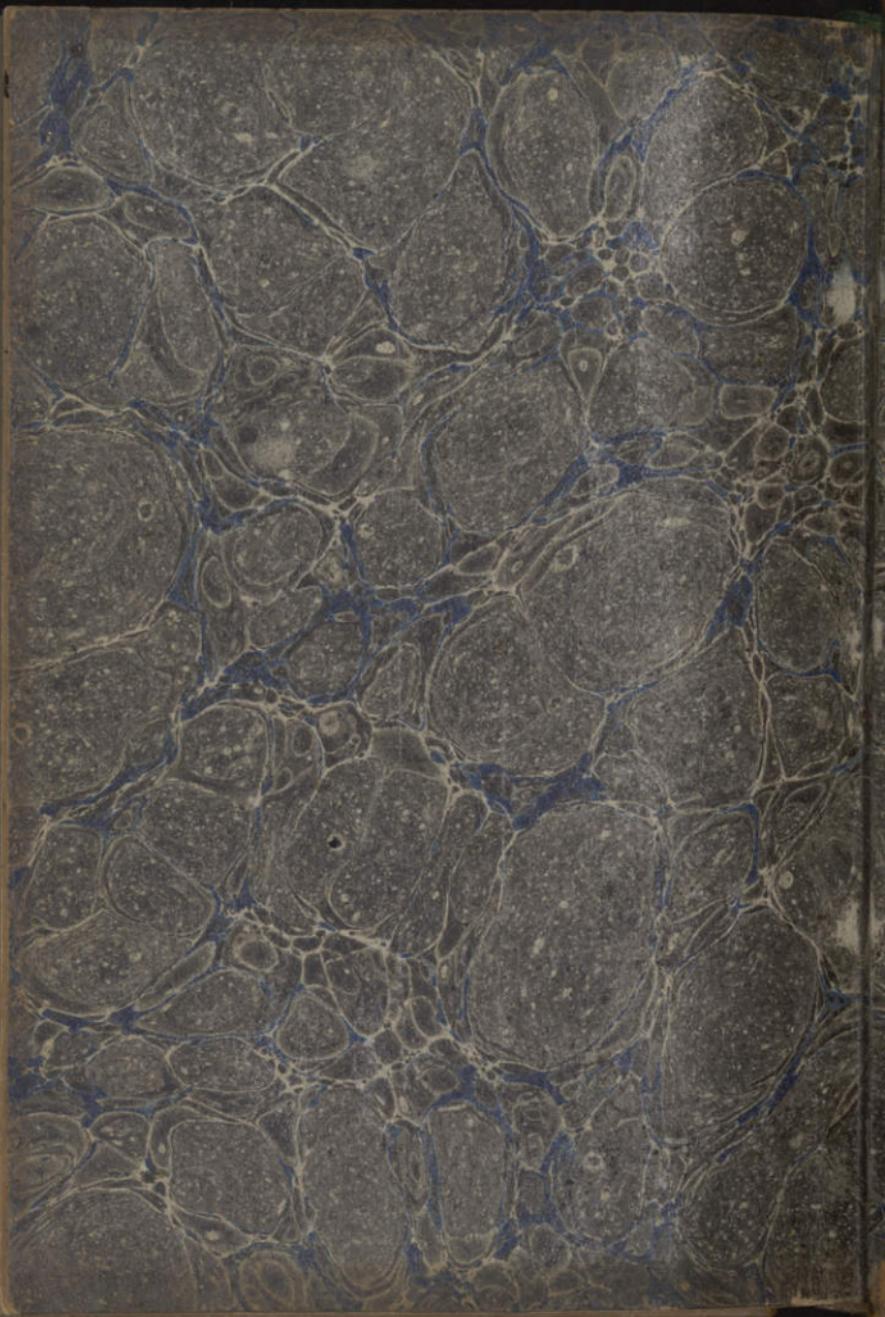
Explícit alphabe-
tum diuini amoris. de eleuatione mentis in
deum venerabilis magistri Johānis Berson
Lancellarij Parisien. Impressum parisi⁹.
Per. Georgium Mittelhus Anno
domini. 2D. LLL. XLij.. xvij. die
Aprilis.

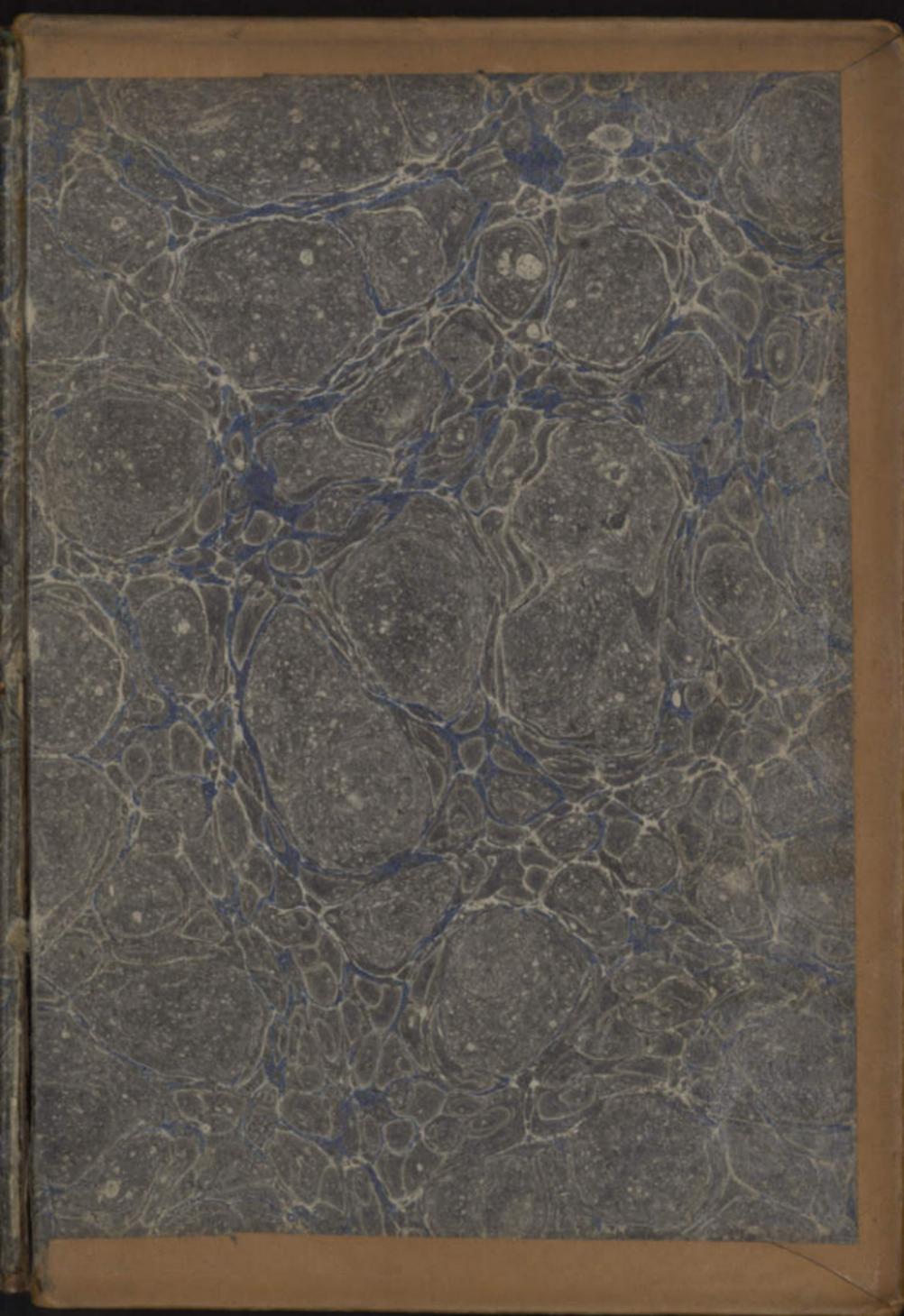

C

A

S.

D.

I.

V.

